

AARONSKELK

Deel 1, 2, 3

De beker is die
voor Aaron
gevuld moest
worden, zodat
hij zijn taken
kon volbrengen.

Marian Dieterman

AARONSKELK

Voor de meeste mensen is de Aaronskelk een prachtige bloem die qua schoonheid kan worden vergeleken met de lotus, orchidee en de lelie. Toch is de kelk een andere vorm dan al deze soortgenoten. De diepe betekenis van de Aaronskelk is dat dit de beker is die voor Aaron moest worden gevuld, zodat hij zijn taken kon volbrengen.

De diepere betekenis van meeldraden is vruchtbaarheid, bij de Aaronskelk is dit niet van wezenlijk belang, maar gaat het om de pracht naar buiten brengen die in het binnenste bloemblad is verborgen. Dat moest Aaron, wat in het innerlijk aan het mensdom moest worden verduidelijkt is als het ware omgoten met schoonheid. Het Beloofde land werd omhuld met schoonheid, zachtheid en zuiverheid, want dan zouden de Joden er graag naar toe gaan.

Het was een zware tijd en de weg naar het Beloofde land was lang en er waren steeds nieuwe obstakels die geen vreugde gaven. Er waren onderlinge ruzies en steeds moesten die worden beslecht met de droom van het Beloofde land voor de geest te halen. De Aaronskelk vertegenwoordigt in grootte en veelheid aan bloembladeren al deze inzet, het was als de kelk die de latere graal werd. Een heilige missie om dat wat de mensheid is voorgespiegeld in grootsheid te kunnen aanschouwen, als de latere kelk die nooit leeg zal zijn.

Inhoud

Deel 1

1. Schikken in het lot	3
2. Opstandigheid	5
3. Nieuwe inzichten	6
4. Neerslachtigheid	6
5. Valse interpretaties	8
6. Nieuwe waarden	9
7. Invloed uitoefenen	10
8. Tegenspraak dulden	12
9. Verwerken van gevoelens	13
10. Gegevenheden accepteren	15
11. De waarden leven die in het leven worden gevraagd	17
12. Geen concessies doen aan de innerlijke waarheid	14
13. Geen weg terug accepteren	15
14. Over de dingen heen kijken	16
15. Geen verwarring zaaien	17
16. Dubbele moraal	18
17. Geen enkele optie afwijzen	19
18. Voor de keerpunten in het leven gaan	20
19. Doorleven na teruggefloten zijn	21
20. Overzicht krijgen over het leven	22
21. Geen tegenspraak dulden	23
22. Besluitvaardig leven	24
23. Vrijheid hanteren in goddelijkheid	25
24. Innerlijke vrijheid in aardse werkelijkheid leven	26
25. Weten wat geluk is	27
26. De grote stap maken	28
27. Nooit negeren wat het gevoel weet	29
28. De grote noemer	30
29. De menselijke eer hooghouden	31
30. Verdienen van de eer in het leven	32
31. Voor niemand bang zijn	33
32. Geen concessies doen aan de innerlijke waarheid	34
33. Alles laten gebeuren op het juiste moment	35
34. Bewust beslissen van een keuze	36
35. Berusten in wat mogelijk blijkt	37

1. Schikken in het lot

Nooit is de mensheid gedwongen geweest om zich te schikken in het lot, er was altijd een mogelijkheid om zichzelf innerlijk erboven te stellen. In de angst van het gevecht tegen wilde dieren of in een oorlog is de moed vaak niet meer aanspreekbaar. Wanneer deze kracht in elk mens om te doen wat hij voelt wat juist is niet meer oproepbaar is, is hij letterlijk en figuurlijk verloren.

Andere mensen, gezagdragers en machthebbers nemen deze verantwoordelijkheid van hem over om te handelen. De eigenheid van elk mens om zich gelukkig te voelen ligt in wat hij zelf

Denkt en vervolgens doet om dit te bewerkstelligen. Dit kan zijn voedsel verbouwen of koken wat hij lekker vindt en zijn creativiteit benutten om te doen wat hij wil. Zich ergeren aan anderen, vinden dat er niet genoeg voor hem is en dat hij meer kan of verdient is geen creativiteit maar zelfmedelijden. Als een mens zichzelf in deze positie plaats, kost het veel moeite hier weer uit te komen. Het leven is niet altijd mooi, vrolijk en vol zonneschijn, maar ook donderbuien en windstoten kan het leven de moeite waard zijn om te leven. Klagen helpt hierbij niet en geeft geen kracht om het leven aan te gaan en verder te komen.

Door het ervaren van minder positieve dagen in het leven zou de ervaring van goede dagen gewaardeerd moeten worden. Als de balans kan worden gevoeld zowel door kommer en in vreugde te kunnen zijn, zou dit een evenwicht moeten geven in het leven. Soms wel en soms niet is voor een mens moeilijk te verteren, het ego wil zijn deel opeisen door alleen het goede, succesvolle en naar meer streven te bewerkstelligen. Dat dit niet haalbaar is omdat er altijd in alles beweging zit van het een naar het ander wordt dan onbegrijpelijk.

Zelfs de voorbeelden uit de natuur, waarin de seizoenen elkaar afwisselen en mensen, dieren en planten nooit blijven wat ze zijn helpt niet om tot inzicht te komen. De vrije wil van de mens heeft positieve en negatieve kanten, het ego dat alsmaar meer en beter wil, helpt niet bij het rustig overzien in de wetten van de natuur waarvan een mens deel uit maakt. Juist het deelnemen aan het leven is de leerschool voor een mens, alleen boven op een berg verlicht willen worden is gemakkelijker. Daar wordt door anderen weinig inbreuk gedaan op de eigenheid en juist die eigenheid is waar het om gaat. Ego staat haaks op eigenheid en heeft er alles mee te maken.

De overbodige, naar buiten gerichte eigenheid is het ego dat alles versterkt. Ook om wat er gedaan moet worden aan te pakken, het naar buiten vorm te laten krijgen en niet te laten sudderen in het innerlijk. Verlicht willen worden is een innerlijke bewustwording en overgave aan Al dat is, hierbij speelt ego geen rol. Als er dan weer tot actie overgegaan moet worden, al is het een vis vangen om te eten, dan is het ego noodzakelijk om te doen wat gedaan moet worden. Om de grens tussen innerlijk zuivere motieven en een beetje te veel van het goede te trekken is veel oefening nodig. Het ego kan heel goed verklaren waarom dat beetje te veel echt nodig is om te verwerven. Andere mensen

kunnen ook veel ego teweeegbrengen, door hoe ze eruitzien, hoe ze doen en naar jou wel of niet reageren. Dan wordt je in je mens zijn aangesproken en het ego hoort daar nu eenmaal bij, oordelen over anderen en jezelf is hier een belangrijke component van. Het is een vorm van bescheidenheid, je eigen mening terughouden en zonder oordeel te zijn. Dat lijkt nietszeggend en ongeïnteresseerd, maar is een innerlijk proces van inhouden van het ego. Loslaten van de eigen mening in gebeurtenissen geeft anderen de ruimte zich te uiten, of om te vragen, zonder dat het opgedrongen wordt. Vanuit het eigen ego is dit in het begin moeilijk, want de eigen mening is immers belangrijk om naar buiten te brengen. Door terughouden ontstaat er meer gelijkwaardigheid, want elke mening van wie dan ook is immers evenveel waard.

2. Opstandigheid

Elk mens heeft zijn eigen gedachten en zijn eigen manier van doen, temperament en luimen, waarbij de eigen wil parten speelt. Dit samenspel van factoren maakt elk mens uniek, maar tegelijkertijd zijn er overeenkomsten met andere mensen. De ontwikkeling van menswetenschappen gaat over die gemeenschappelijkheid en is op iedereen een beetje van toepassing. De grootste gemene deler is als een middenmaat waar het ongeveer allemaal op neerkomt en dit is een bedreiging van de uniekheid. De eigen zorgen, verdriet, vreugde en gedachten hierover stoken vaak niet met die algemene bepaaldheden die zijn vastgesteld. In de jaren zestig kwam hieruit een opstandige groepering voort, die zich los wilde maken van maatschappelijke en religieuze normeringen. Elk mens kan zelf immers bepalen wat goed of slecht is en de rol van de onderdrukkende instanties was te bepalend voor de innerlijke vrijheid. De van oudsher gegroeide gezagsverhoudingen werden beknellend en dienden de maatschappij niet meer optimaal. Oude gewoontes, rechten en patronen afschaffen gaat niet zomaar vanzelf, wat zorgvuldig is opgebouwd wordt als waardevol gezien. De waarde wordt bepaald door de verworvenheid en dat is geen maatstaf voor verandering of vernieuwing. Oude kleren kunnen worden versteld, maar eens is het gedaan met deze mogelijkheid. Oude wetten en regels kunnen worden bijgesteld, maar of ze nog dienen is dan de vraag. Poetslappen maken van oude kleren is zorgvuldigheid in het weggooien en het goede uit oude wetten en regels laten bestaan is hetzelfde. Vanuit wat nog wel bruikbaar is en nog waarde heeft, kan een nieuwe functie, regel of wet op met inzicht en overzicht worden gecreëerd. De bestaande, verworven waarde kan dan worden gecontinueerd en in het vernieuwingsproces worden geïntegreerd. Dit bereiken heeft veel meer waarde dan in opstandigheid vernielen wat vernieuwd moet worden om het waardevolle van het oude te bewaren. Alleen al om als voorbeeld te dienen en later niet in dezelfde starheid te vervallen, maar vooral om op de fundamenten de nieuwe constructie te bouwen. Met een duidelijk voorbeeld hoe het niet moet kan de nieuwe visie worden vormgegeven, zonder in de valkuilen van het oude te verzanden. Wat vastgelegd moet worden in regels en wetten kan dan worden ingeperkt met de nieuwe visie. Dit is een meerwaarde waarbij niet het hele wiel telkens opnieuw hoeft te worden uitgevonden, een nieuwe band kan het hele systeem al vernieuwen. Dan kan er constructief naar de spaken of het hele wiel worden gekeken en blijft het systeem in stand, kan er blijven worden gereden en is er geen stilstand. Als door opstand alles opnieuw moet worden opgebouwd veroorzaakt dit stilstand door de inzet die een totale opbouw vraagt. Dit voorkomen door het waardevolle niet af te breken, maar van het verleden te leren en van hieruit opbouwen is vooruitgang.

3. Nieuwe inzichten

Vaak is het moeilijk nieuwe gezichtspunten bij wat al bestaat en gangbaar is te betrekken. Vooral als het om dingen gaat die naar tevredenheid functioneren en waarbij er niets aan lijkt te ontbreken. In het levensmiddelenassortiment is dit een gangbare ontwikkeling om steeds iets nieuws en nieuwe smaken toe te voegen aan bestaande producten. Dit lijkt ten dienste van de mens te zijn en aan een behoefte te voldoen, maar uiteindelijk gaat het om de verkoop van producten te bevorderen. De modewereld is ook een geaccepteerde branche, elk jaar en elk seizoen andere kleren is een trend die een must is geworden. In geestelijke verworvenheden zit weinig ontwikkeling, religie is nooit industrie geïndoctrineerd of andersom. Daar was veel te ontwikkelen geweest om bij de tijd te blijven en aangepast aan de moderne tijd de geest ook de vrije ruimte en zeggenschap te geven. Pas toen de nieuwe inzichten en de zich verwerkelijkende mens werd aan het bestaande bolwerk van wetten, regels en macht getornd. Dit was eerder nooit mogelijk geweest de macht aan te tasten, de geestelijkheid had de aardse verbinding met God en daartegen kon niemand op. Wanneer er al verzet was, werd dat grondig de kop in gedrukt en met het kruis in de hand werden veel oorlogen beslecht. De geestelijke functie was daarbij vaak ver van de dadendrang te zoeken, de zuiverheid liet hierbij te wensen over en het zielenheil van de mens werd volledig ondergeschikt gemaakt aan de mach expansie. Steeds meer gewone mensen kregen verbinding met het goddelijke en Maria verschijningen werden uiteindelijk geaccepteerd als waarheid. Pas toen de mens zichzelf werkelijk in zijn ego ging manifesteren werd de autoritaire machtspositie van de kerk en de leer aangetast. De nieuwe, zuivere leer bleek ook geen garantie voor pure verbinding met het Goddelijke te zijn. Er werden regels en wetten gehanteerd zonder vreugdevolheid en liefde die elk mens kan en mag ervaren. De aanvankelijke bestrijding van de decadentie van de oude regels, werd niet versoepeld en aan de nieuwe tijd aangepast. Niets blijft zoals het is, alles is in beweging en nieuwe inzichten en ontwikkelingen verouderen en kunnen verstarring geven als ze niet worden herzien. De waarheid van vandaag is morgen achterhaald als een oude krant met nieuws van gisteren.

4. Neerslachtigheid

Een mens kan niet altijd vrolijk en gelukkig zijn, want dat is het leven niet zoals het ook niet altijd tegenzit en allemaal tot niets leidt. Het niet weten wat er komt en niet weten hoe zichzelf te beheersen om altijd in geluk en liefde te kunnen zijn is een onzekere factor. Dit alles simpelweg aan God toeschrijven die het met hem wel of goed voorheeft, is te gemakkelijk. Zoals de religies het deden geloven was alsof het wel afdwingbaar was, bij een vroom godsdienstig leven volgens de gangbare regels was een plaatsje in de hemel gegarandeerd. Uiteindelijk is een vroom en godsdienstig leven vooral niet verkeerd, maar dat heeft met de eigen verinnerlijking van de mens niets te maken. Juist de eigen zuiverheid weten en dit in het leven toepassen, vanuit deze waarheid te leven is wat een mens te doen staat. Zichzelf neerslachtig voelen is vanuit kleinheid denken dat hij onmachtig is en het leven in de wereld niet aan kan. Alleen is dit ook niet mogelijk, elk mens heeft anderen nodig om zijn leven vreugde te laten zijn, vooral om dit te delen en te leren ervaren en weten dat dit tot dubbele vreugde leidt. Deze verdubbeling in het herkennen van de vreugde bij een ander geeft vermenigvuldiging die tot leren leven in liefdevolle vreugde naar zichzelf en anderen vorm krijgt. In de ander kunnen ervaren dat de kleinheid er alleen is, in het eigen ik, het ego dat meer en anders wil in opgeblazen groots willen zijn. Als de vreugde met de ander niet meer kan worden ervaren om welke reden dan ook is neerslachtigheid de enige manier om weer bij de eigen waarheid te komen. Diep in het innerlijk is de werkelijke zuiverheid grootsheid die met ego niets te maken heeft, maar juist verbondenheid ervaren met alles en iedereen. Obstakels in het leven aangaan is gemakkelijker met anderen, behalve de krachten bundelen zijn ook de gevoelens en emoties die er altijd zijn dan te delen. Dit delen is als opsplitsen te zien als het vanuit echte zuiverheid bij een ander zich laat zien, dan is gedeelde vreugde dubbele vreugde en gedeelde smart halve smart. Wantrouwen hoe de ander het bedoelt, geeft het eigen ego de gelegenheid zich te ontwikkelen in de ander niet meer te vertrouwen. Dit is een losmaken van de verbondenheid en er alleen voorstaan, vaak met gevolg de eigen kleinheid in neerslachtigheid ervaren. Wanneer de keuze gemaakt kan worden vanuit het innerlijk en de eigen waarheid, met weten van de eigen grootsheid en zuiverheid, kan dit worden overwonnen. Als vanuit de kleinheid naar de bedoelingen van een ander wordt gekeken, of het nu uit jaloersheid, hebberigheid, trots of verdriet is, zal dit proces steeds heftiger worden. Eerst zal de kleinheid opgelost moeten worden en de overgave aan wat groter is dan zijn ego, pas daarna kan een mens weer in vreugde leven.

5. Valse interpretaties

Soms gebeuren er dingen in het leven die onduidelijk zijn, lijken te wroeten in de innerlijke rust. Het dient zich steeds weer aan als gegevenheid waarvan niet alles helder is en onbelangrijk lijkt. Wat er is gebeurd, is over nagedacht met alles wat er speelde en toch ontbreekt de goede samenhang. Er is dan geen evenwicht tussen de gebeurtenissen, het gevoel en het verstand. Het gaat niet over tevreden op iets terugkijken, maar om het onvermogen de klaarheid van het gebeurde te vatten. Alsof er iets is wat over het hoofd gezien wordt, wat achter een sluier verborgen en niet zichtbaar, voelbaar of te pakken is. Dit negeren is in het begin goed mogelijk, even een glimpje ervaren van twijfel en het vervolgens laten gaan. Telkens als het erna opduikt wordt het minder vrijblijvend en dan ontstaat er irritatie bij deze steeds opduikende gedachten. Uiteindelijk is het duidelijk dat er iets niet klopt en er echte aandacht aan gegeven moet worden. Het gevoel over de betreffende gebeurtenis of situatie, moet dan nog eens goed van alle kanten bekeken worden.

Er met iemand anders over praten helpt vaak om duidelijkheid te krijgen, als het dan van een andere kant wordt bekeken. Als er geen duidelijkheid komt via een ander, zal het eigen weten onder de loep genomen moeten worden. Dit vraagt zuiverheid en los van het ego de eigen houding en reacties te bekijken in wat er gebeurd is. Als dit naar volledige tevredenheid goed is geweest kan er vanuit het gevoel de toekomst worden bekeken. Bij de innerlijke vraag of het een goede zaak is om het weer zo te doen, zal het gevoel dan aangeven welke keuze er gemaakt moet worden. Hier naar leren luisteren, vraagt enige oefening waarbij het gevoel gehonoreerd moet worden, dit is aanvankelijk het enige innerlijke weten. De vraag helder en zuiver stellen in het innerlijk is een proces van overgave en vertrouwen dat bewust ingegaan kan worden. Dat is niet vrijblijvend even denken of de vraag formuleren in gedachten, maar bewust de vraag openstellen en wachten op het antwoord.

Het ego met moeten en willen, zal altijd snel inspringen en het is de kunst het gevoel hierbij te zuiver te interpreteren. Innerlijk afspreken en vragen of het duidelijk ja of nee is, is een manier die heel zuiver luisteren vraagt. Vragen of het lichaam het aan kan geven, is een andere vorm door recht te gaan staan en bij ja is naar voren over te hellen en bij nee naar achteren. Door de vraag met ogen dicht te stellen weet het lichaam te vertellen of het een ja of nee is. Ook dit vraagt overgave en veel oefening met erna er op vertrouwen dat het klopt. Alle zintuigen kunnen bij je gevoel ingezet worden om valse interpretaties te vermijden. Wanneer iets wat je ziet niet overeenkomt met wat er gezegd wordt, klopt het niet. Maar ook als het gewoon niet goed voelt voor jou en je er geen vertrouwen in hebt. Dan is dat achteraf constateren prima, maar een volgende keer weet je vanbinnen wat je te doen staat om het te voorkomen of af te wenden. Niemand hoeft een ander iets wijs te maken, iedereen heeft zijn eigen wijsheid en waarheid. Het is een levenskunst hierop te leren vertrouwen en vanuit deze innerlijke zuiverheid te handelen.

6. Nieuwe waarden

Achter de horizon liggen onvermoede mogelijkheden om te worden ontdekt, tot leven te komen en ingevuld. Doordat ze niet zichtbaar zijn zal de ontdekkingsdrift ontwikkeld moeten worden en de moed ervoor moeten zijn om deze mogelijkheden te exploreren. Doordat alles in beweging is en alles verandert is er ruimte voor nieuwe ontwikkelingen. Kon vroeger een paar schoenen een eeuw mee in de vorm, nu worden steeds nieuwe vormen bedacht. De functionaliteit is hier vooral geen leidraad bij, wel de trend blijven volgen en bij blijven in de beweging. Stilstand is achteruitgang waar het vroeger tot bestendigheid voerde, heeft deze waarde zichzelf achterhaald. Wat niet meer dient kan worden verbeterd, niets hoeft verouderd te blijven zoals het was. Het gaat erom dat het dienend is, in de mode, het eten, het interieur en allerlei smaken, geuren en denkwijzen worden of zijn herzien. Elk mens kan zich te kust en te keur bedienen van wat er allemaal wordt voorgeschoteld, geld om het te kunnen verwerkelijken lijkt de enige beperking te zijn. Vergezichten zijn onduidelijk en kunnen alle kanten op zich ontwikkelen als ze in het daadwerkelijke gezichtsveld zijn gekomen. Wat een prachtig woud leek, kan door een wolkenpartij die er niet van te onderscheiden was in de verte, dichterbij veel minder indrukwekkend zijn. Alles op de keper beschouwen levert andere informatie op en soms valt dit mee, maar ook vaak tegen. Dat is ook bij kennismaken met nieuwe situatie of mensen, het eerste gezicht blijkt niet altijd de juiste informatie te geven. Het gebruiken van de intuïtie en het gevoel laten meespelen, levert meer informatie op die kan worden geïnterpreteerd met de uiterlijkheden en gedragingen. Past het wel of niet is anders voor een huis kopen waarin een aantal kinderen gehuisvest moeten worden, als er geen plaats genoeg is houdt het allemaal op. Bij gevoelens is dit meestal niet zo duidelijk, iets eerst niet mooi vinden en eraan wennen, kan later tot waardering leiden.

7. Invloed uitoefenen

Elk mens beïnvloedt anderen en wordt door anderen beïnvloed in zijn hele leven. Om te groeien aan anderen en in leven te blijven is dit een voorwaarde, los van sociaal gedrag. De eigenheid die elk mens heeft is in principe zuiver, maar beïnvloedbaar door wat er gebeurt. Zo wordt de vrije keuze van de mens ontwikkeld om alles wat er gebeurt op zuiverheid en aan de eigen waarheid te testen. Wat de test niet doorstaat moet aangepast worden en of aan de ander die erbij betrokken is duidelijk worden, of afgewezen. Dit betekent niet dat de ander wordt afgewezen in zijn eigenheid, maar dat er aanpassingen nodig zijn. Een baby die anderen gaat bijten, zal dit dierlijke gedrag moeten aanpassen aan wat gangbaar is in de mensenwereld. Volwassenen die er op los slaan moeten worden gecorrigeerd om de maatschappij leefbaar te houden. Dit is een beperking van het gedrag ten behoeve van het grotere geheel, zodat iedereen kan leven in een maatschappelijke context.

Wat werkelijk gedrag te kort doet is elke gedraging te beoordelen vanuit een bepaalde visie. Dit is door de ogen van anderen beoordelen of het gedrag van het kind ermee door kan: zoals eet, drinkt of groeit mijn baby goed, ontwikkelt hij zich en huilt hij niet te veel. Eten opdringen en keuzes maken als laten huilen worden meestal niet vanuit het hart ingegeven. Wanneer dit volgens bepaalde regels, lijnen gemeten wordt zal elke ouder anders bij zijn met het eerste lachje. Behalve de diepe ontroering ervaren zal er een gevoel van ongepaste trots zijn, dat dit bereikt is door inzet en oefening. Vooral met de ontwikkeling is er veel eer te behalen, elk kind heeft een specialiteit die kan worden benut, van schaterlachen tot heel vroeg leren lopen. Geen enkele ouder die het goed wil doen stimuleert huilen, terwijl dit ook een emotie is die gehanteerd zal moeten worden.

Door huilen te voorkomen, of af te straffen wordt dit een ongewenste gedraging die een beperking is voor het latere leven. Verdriet is niet wenselijk dus alles wat een sip gezichtje oproept wordt weggelachen, dit is een ontkenning van hoe het leven is. Later wordt het steeds duidelijker dat het leven niet alleen vrolijk is en alles kan worden weggelachen. Toch is een glimlach de beste remedie voor het innerlijk, door de verzachting die ervan uitgaat. Met een glimlach naar wat er gebeurt kijken is overzicht mogelijk maken, van een afstand beschouwend het gebeurde verwerken. Soms is iets niet wat het lijkt en is op het eerste gezicht iets niet wat het werkelijk is. Dit kan zijn een ongeluk, vechtpartij of burenruzie wat soms heel dramatisch lijkt, maar uiteindelijk vaak met een sisser afloopt. Als er direct zou worden ingegrepen door een ander, kan degene die het overkomt niet zijn eigen kracht benutten om het op te lossen. Door eerst de kat uit de boom te kijken kan een ander van een afstand de ernst van de situatie inschatten, alvorens in actie te komen. Met een glimlach even afstand nemen is dan beter dan verschrikt, verbeten of boos de situatie misschien verkeerd te zien voor wat het is. Door

eerst even de zaak in ogenschouw te nemen, werkt dit rustgevend op de omgeving en voorkomt dit paniek zaaien

8. Tegenspraak dulden

Wanneer een ander een andere mening heeft, heeft dit niets te maken met hoe jij erover denkt en wat jij ervan vindt. Elk mens is zelf verantwoordelijk voor zijn eigen gedachten en mening over alles, zolang hij dit voor zichzelf houdt. Als er ruggespraak nodig is, wordt er gevraagd om de visie van iemand anders en kan de eigen mening als mogelijkheid worden gegeven. Het ego gaat erg graag de eigen mening ventileren zonder dat hierom gevraagd wordt en als er niet naar geluisterd wordt alles nog eens herhalen. Vaak wordt er ook bemoederend aangegeven dat het echt zo is en soms gaat dit over in belerende betweterigheid. Dat is een vorm van onder druk zetten, want ertegen in gaan betekent afwijzen van deze mening die wordt opgedrongen. Alles wat op deze manier wordt aangeprezen mag worden geweigerd als het eigen innerlijk dit niet als waarheid ziet. Zoals op een markt de koopwaar vaak luidkeels wordt aangeprezen, betekent dit niet dat het dan gekocht moet worden.

Elk mens kan zelf kiezen waar hij op in gaat en wat hij van de mening van een ander vindt, dit is de eigen vrijheid. Wanneer de eigen mening gevormd is als innerlijk weten en zekerheid hierover, ligt de volgende valkuil op de loer. Ook hier is het dan een zekerheid die niet onveranderlijk is, allerlei omstandigheden kunnen hierin weer verandering brengen. Het ene moment kan geld wegzetten op hoge rente een uitstekende belegging zijn, als de rente stijgt wordt de zekerheid al aangetast. Wanneer de bank failliet gaat is er van de zekerheid weinig meer over en blijkt het een verkeerde keuze te zijn geweest. Vooraf kan nooit iets met zekerheid worden gegarandeerd, alleen het eigen weten of het de goede keuze is geweest is van belang.

Adviezen van anderen kunnen worden meegenomen of afgewezen in de keuze van wat dan ook. Deze eigen keuze verdedigen als de beste is al weer te ver doorgevoerd, wat voor de een het juiste is hoeft dat niet voor de ander te zijn. Hierin is het van belang om altijd openheid toe te laten, zonder star aan de eigen keuze vast te houden om op tijd te kunnen bijsturen. Als er tegenspraak komt kan dit worden bekeken en met het gevoel in het innerlijk weten worden gecheckt op waarheid. Blijkt dat de andere een betere keuze aandraagt, dan kan de switch gemaakt worden zonder dat het ego het beter wil weten.

Tegenspraak kan wel of geen verbetering zijn en elk mens zal dit in het eigen innerlijk af kunnen checken. In de verdediging gaan en aan de eigen keuze vasthouden, doet het innerlijk eigen weten te kort. Dan wordt dit ook betweterigheid wat de ander verweten wordt en zich er niet mee mogen bemoeien door het ego geregisseerd.

9. Verwerken van gevoelens

Door het leven zelf worden veel dingen aangeraakt die met een mens te maken hebben, ze lijken verweven te zijn in wat die dingen voor betekenis hebben. Een boterham eten kan snel en efficiënt honger stillen zijn zonder verdere betekenis. Het opmerken als lekker of oud brood, is anders dan de ervaring van het beleg wat al verder gaat in smaak en voorkeur. Een uitgebreid ontbijt met alles wat lekker is voorhanden kan tot grote tevredenheid leiden, een ontbijtje in bed heeft weer andere aspecten. Werkelijke honger voelen heeft hier allang niets meer mee te maken, de bijkomende aspecten zijn niet noodzakelijk voor de basisbehoefte, eten om in leven te blijven. Wat toegevoegd wordt is behalve ander voedsel ook een andere beleving, liefdevol verwend worden is een andere dimensie en raakt overduidelijk gevoelens aan.

Gevoel leren beleven, zelfs bij het eten van een boterham zet het bewustzijn in gang en stopt de gedachteloosheid van alles op de automaat naar binnen werken. Zintuigen hierbij gebruiken als smaak, geur en kleur zijn behalve nuttig ook de ingang tot een diepere beleving van de ervaring. Een te hete slok thee of koffie kan een heel proces in gang zetten waarbij allerlei gevoelens naar boven komen, van onachtzaamheid, onhandigheid, pijn, zelfverwijt en bedachtzaamheid. Hiermee om gaan vraagt ook verwerking van de situatie zoals die zich heeft voorgedaan en reflectie op het eigen gedrag om van te leren voor een volgende keer. Wat een simpele zaak leek zonder gevoelsaanraking, blijkt de totale persoonlijkheid te betreffen en hierbij speelt niet eens een ander mens een rol. Bij het zelf blijven en eigen verantwoordelijkheid nemen voor beslissingen en acties is al een ingewikkeld proces, een ander verhoogt de innerlijke druk hierbij. Zichzelf bij gebeurtenissen los zien van een ander die erbij was, of een rol speelde, verhoogt de complexiteit om duidelijkheid te krijgen. Als sociaal gedrag is een mens betrokken bij anderen en houdt rekening met hun meningen en gevoelens. Zichzelf loskoppelen van anderen en alleen naar de eigen innerlijke huishouding kijken is een eerste stap voor helderheid. De eigen zuivere waarheid weten en dit in het leven met andere mensen vorm te geven, geeft een nieuwe dimensie aan alles. Het lijkt voor anderen alsof het ego is, die gerichtheid op het zelf en de eigen waarheid. Het tegendeel is waar en het ontwikkelen van een krachtig, liefdevol zelf zonder ego is moeilijk te handhaven bij het ontmoeten van ego's van anderen. Het willen en moeten beslissen voor een ander en toelaten dat een ander dat op dezelfde manier hanteert, moet eerst worden doorbroken. De ander de vrije keuze laten, niet beïnvloeden en alleen iets te doen door op een vraag in te gaan, vereist terughouden van het beter weten voor die ander. Iedereen heeft aan zichzelf zijn handen vol, een ander koeioneren leidt de aandacht van het zelf af. Vaak is gedrag van een ander als een spiegel voor het eigen doen en laten, daarbij ziet iedereen bij

de ander wel de splinter en niet de balk in het eigen oog. De ander zien als een ander zelf, hem behandelen zoals elk mens zelf behandeld wil worden, is een nieuw gezichtspunt. De eigen gevoelens en tegenstand in een wereld met anderen vormgeven vereist diep inzicht. In de eigen kracht de zuiverheid trouw blijven, niet meegaan met de mening van een ander lijkt in het begin verraad. Het verraad is meestal voor de eigenheid, wat water in de wijn doen om te grote tegenstand te vermijden. De gevoelens zullen steeds duidelijker aangeven dat de eigen waarheid in alle zuiverheid vorm gegeven moet worden vanuit het innerlijk. Pas in deze kracht kan er een ander ego worden ontwikkeld, dat verder reikt dan het eigen kleine ego met eigenbelang. Weten door gevoelens te honoreren, leren wat zuiverheid is en dit naar anderen uit te dragen, is het grote belang boven het eigen belang stellen. Het resultaat is verbluffend om te ervaren dat de ander, evenals het eigen zelf er kan zijn in alle liefdevolle kracht beschikbaar is.

10. Gegevenheden accepteren

Zoals het leven zich presenteert is vanuit vrede met de situatie zoals die is te overzien. Het menselijk gedachtegoed neemt waar en voor waar wat is. Pas wanneer er in het gevoel onvrede komt, is het mogelijk om dit waar te nemen en los van de gegevenheid te zien. Als er tevredenheid is over de situatie kan wat er is, groeien in diepere tevredenheid of onvrede. Terug willen of gaan naar tevredenheid kost altijd inzicht, wat er gebeurt of gebeurd is en waar deze verandering in gevoel vandaan komt. Wanneer het in een stroomversnelling komt en leidt tot inzicht, kan dit vorm worden gegeven om in tevredenheid de kwaliteit van het leven te verhogen. Als het niet duidelijk wordt en het gevoel onbestendig blijft, is een andere manier nodig om weer terug naar tevredenheid te gaan. Dit kan door in rust of meditatie de tevredenheid die er oorspronkelijk was op te roepen en dit gevoel weer te ervaren. Vanuit het gevoel de situatie die speelt in het bewustzijn nemen, kan helderheid geven waar het niet goed voelt en de schoen wringt. Soms heeft het daarna tijd nodig om te beklijven, iets wel weten en van bewust zijn, geeft niet direct een oplossing. Alsof het nieuwe inzicht moet groeien in het veranderde bewustzijn tot het verfijnd en volledig werkbaar is om te worden uitgevoerd. Dan wordt wat er speelt in alle facetten doorgrond en niet alleen beperkt tot dat ene onduidelijke ontevredenheidsgevoel. Juist de complexiteit van een situatie maakt het simpel doorgronden en doen wat gedaan moet worden vanuit het eigen innerlijke zelf moeilijk. Er zijn veel belangen en mensen en het eigen belang kan hierbij in zuiverheid toevoegen op de goede manier en het juiste moment vraagt ook terughouden. Spontaan in actie komen kan soms noodzakelijk zijn, maar alleen in acute situaties die geen uitstel vragen. Die zijn er niet zoveel, meestal is de situatie van alle kanten inschatten wel mogelijk en is er tijd genoeg de eigen kwaliteiten bewust in te zetten. Dat kan vaak zijn door niet te reageren en de ander te laten zijn in zijn eigenheid. Dit vraagt terughouden van de eigen visie en de neiging om de eigen mening naar voren te brengen, te ventileren. Neutraal blijven is innerlijk afstand nemen van de eigen ervaringen en het gevoel naar de ander die zelf zijn eigen gevoel ervaart en visie vormt. Blijkt er overeenstemming zijn in dit ervaren van gevoel en de visie op wat er speelt, dan kunnen in deze openheid de verschillen er zijn. Hierbij is steeds van belang het ego, met beter weten, in te houden en de eigen gevoelens en visie in het belang van de ander niet te laten overheersen. Zelfs als duidelijk is dat de ander het niet weet, is overtuigen van de eigen visie niet aan de orde. Ook dit als mogelijkheid opperen gaat te ver, of niet ver genoeg als de ander het niet hoort of oppikt. Herhaling leidt ook tot niets, waar niet naar geluisterd wil worden, wordt niet gehoord. De eigenheid van de ander is zijn eigenheid die zelf vanuit het gevoel gevormd wordt, hierop heeft een ander geen invloed. Wanneer er gekozen wordt voor de

mening van een ander onder druk, toegeven om geen gedoe meer te hebben, is het nooit een vreugdevolle ontdekking. Zonder opgelegde druk kan er wel in vrijheid de eigen mening worden gevormd, en dat voelt dan goed of niet goed. Dat kan de volgende stap zijn om te delen en het kan zelfs heel simpel gaan om een ijsje te kopen. Als de een er wel zin in heeft en de ander niet kan er iets anders worden gekozen, wat het eigen gevoel aangeeft. Pas als de waarheid is voor een ander, zal het goed kunnen voelen en vorm kunnen krijgen in acceptatie vanuit het innerlijke zelf.

11. De waarden leven die in het leven worden gevraagd

Elke ervaring dient de mens, ook al is het in afwijzing van datgene dat geleerd is en het zo niet willen. Steeds opnieuw zal de ervaring zich in andere aspecten voordoen, tot alles is ingebed in de geest. Dan is het een zeker weten wat wel en niet uit deze ervaring wordt vormgegeven in het leven. Deze waardebepalingen zijn essentieel om tot de eigenheid te komen, dit te leven en vorm te geven. Door ervaring wijs geworden vraagt ook dit consequent toe te passen en hieraan de waarde te blijven geven die het heeft gekregen. Het is gemakkelijk om tijdens een dieet, als de kilo's ervan af gaan, consequent de waarde te herinneren en te leven. Het belang is groot tot het gewenste gewicht is bereikt, maar daarna gaat het niet vanzelf om dit te handhaven. Het oude patroon staat bijna te wachten in alle facetten om weer te worden opgepakt, een keer afwijken, lijkt dan geen kwaad te kunnen. Dit kan zich vaak herhalen, al is de intentie nog zo zuiver en de inzet groot. Zolang niet de werkelijke motivatie of keuze duidelijk is, kan deze worden uitgewerkt. Dat kan betekenen dat het ideale gewicht moet worden bijgesteld, want niet iedereen hoeft superslank te zijn. Het kan ook zijn dat het eetpatroon, wanneer en waarom de overdosis wordt ingenomen. Als dat helder is en ook innerlijk erkend wordt, kan bij de herkenning van het patroon dit worden bijgesteld. Het kan heel simpel zijn, zoals wanneer er bij een te grote trek te veel wordt gegeten. De oplossing is meer aandacht aan het gevoel van honger te schenken en deze te stillen op een matige manier. Helaas zijn er veel andere mogelijkheden en het kost nogal wat innerlijk werk om tot de erkenning te komen met de herkenning. De eigen waarde leven en hieraan geen concessies doen, vraagt een heldere en zuivere acceptatie van wat zich in het leven voordoet. Bijstelling van de eigen waarde is altijd mogelijk, als dat de waarheid is die geleefd kan worden, al is die anders dan een gangbare of geaccepteerde levensvorm.

12. Geen concessies doen aan de innerlijke waarheid

Vaak gebeurt er in het leven iets wat niet vanzelfsprekend is, maar wat blijft hangen in de geest alsof het niet afgesloten is. De gedachten blijven rond het gebeurde cirkelen en van alle kanten komen verschillende gevoelens naar voren. Deze verdwijnen ook meteen als ze herkend worden als waarheid, maar een aantal zijn erg onduidelijk. Pas door de herkenning van deze facetten, kan ook hierin duidelijkheid komen in de trant van: dat heb ik niet gezien of zo kun je er ook naar kijken. De erkenning van het ego dat alles niet is zoals het zich voordoet, of achteraf onopgemerkt is kan een schok in het zelfvertrouwen geven. Wanneer alles is en blijft zoals het eerder was, betekent dat er geen beweging en ontwikkeling plaats vindt. Gegevenheden en zekerheden zijn niet eeuwigdurend, alles dient aangepast en bijgesteld worden om adequaat te blijven. Zo is het ook met het leerproces waar een mens mee te maken heeft, vanzelfsprekendheden blijven niet het hele leven gelden: kinderen worden groot en worden de oudere generatie. Geen enkel mens kan zich permitteren zich als kind te blijven gedragen in willen, maar blijft wel in het innerlijk verlangen. De geest veroudert niet als er een openheid is voor de omgeving en nieuwe ontwikkelingen en het verlangen verdwijnt niet om alles vanuit het innerlijk te creëren. De menselijke mogelijkheden benutten om een gedroomde werkelijkheid na te streven zit in elk mens, de stap naar creatie wordt door het ego gezet. Dan is er sprake van moed en overgave aan wat in de geest is voorbereid, als een drive van binnenuit wat naar buiten vorm wil krijgen. In de vorm van inspiratie wordt dit in de kunst algemeen geaccepteerd, maar elk mens heeft deze kwaliteit om te creëren. Al is het alleen in zuivere gedachten en daden een positieve invloed te verspreiden en zich niet in te laten met ruzie en roddelen die oorlog in het klein zijn. Zelf vrede en liefde in de wereld brengen is een bijdrage in de energie voor vrede in de wereld.

13. Geen weg terug accepteren

Elke keuze in het leven kan oude patronen wijzigen en om het nieuwe toe te laten is openheid nodig. Vastgeroest zitten in een oud patroon en dit loslaten vereist overzicht, voelen en weten wat het inhoudt. De consequenties van een keuze kunnen verstrekkend zijn en vaak door de veelheid ervan vertragend werken.

Kiezen om een nieuw huis te bouwen zal eerst overzicht over de oude woonsituatie en alle gevoelens met voor- en nadelen vragen. Als alles perfect is zoals het nu is, er plezier aan deze woning wordt beleefd, is de keuze snel gemaakt. Veranderingen van welke aard dan ook, vergroting of verkleining van het financiële budget, verhuizing of gezinsuitbreiding zal steeds opnieuw een keuze vragen. Hier gaat het alleen nog maar om een innerlijke keuze die door bijna niets in de weg wordt gestaan, zonder overzien van alle consequenties.

Het gevoel speelt hier nog een rol in de overwegingen, maar als de keuze gemaakt is, wordt de rest weggeredeneerd. Dan begint het leerproces dat moet worden doorlopen op de correcte manier om het ego en het gevoel in balans te houden. Enthousiasme is een verleider om het echte gevoel te verdoezelen, waar het ego op inspringt. Zo worden bergen in enthousiasme de moed om buiten de eigen kracht te gaan en alle voorzichtigheid uit het oog te verliezen. Het gaat niet om de hoogte van een berg, wat technisch wel of niet is te realiseren, maar de geestelijke berg die niet gedragen kan worden.

Als de geestkracht is verdwenen om het enthousiasme te voeden, wordt elke hobbel een hindernis die te hoog is. Alles lijkt dan te hoog gegrepen waar het eerder andersom was en het leerproces is volop in gang gezet. Het ego spoort ook nog eens aan in beide situaties er een stapje bovenop te doen, in te veel en te weinig ondernemen. Elk mens weet dat een crisissituatie niet bepalend is voor zijn totaal functioneren en dat het niet iedereen gegeven is alles te kunnen. Toch weet het ego vaak tegen het gevoel van innerlijk weten in een mens vaak op te drijven tot grote pieken en dalen. De bezinning achteraf begint met het leerproces in willen gaan, of om voor een nieuwe situatie met dezelfde gegevens in begin- en eindsituaties te gaan.

14. Over de dingen heen kijken

Soms lijken de dingen die gebeuren ingewikkeld en moeilijk, maar achteraf blijkt dat dit niet zo is en is het meegevallen. Dit is wat een leerproces is, als vooraf de uitslag of het resultaat bekend is kan er niet meer van worden geleerd. Plannen is hiervoor een tussenoplossing, maar vraagt nog veel creativiteit in het omgaan met tegenvallers. Lange termijn of korte termijnplanning is al weer een stapje verder, toch is dit zoals het is uitgedacht nooit gegarandeerd. Het menselijk brein kan wensen en mogelijkheden combineren en vormgeven, het creatieve proces is eindeloos. De uitvoering vergt altijd aanpassing aan de praktische beperkingen, een raket willen maken vraagt omgaan met allerlei voorwaarden. Het denkproces, de fantasie in het brein is het begin van alles en dit menselijk vermogen tot ontwikkeling brengen is fascinerend. Het is te vergelijken met een tastbaar kunstwerk creëren en het oorspronkelijke beeld vasthouden om naar toe te werken. Hierbij wordt een mens volledig opgenomen in de verbinding van zijn innerlijk met de inspiratie en dit is als hemelse ervaring te benoemen. Dat is hetzelfde als een activiteit of project met tevredenheid wordt afgesloten en het goede wat tot stand is gekomen diep vanbinnen wordt gevoeld. Dan wordt door het voelen het kostbare in het innerlijk gebracht en kan daar tot de eigen grootsheid doordringen. Een mens is in wezen grootsheid die altijd kan worden aangeraakt, maar door de dagelijkse dingen kan hij deze niet steeds ervaren. Toch is het mogelijk om door het gevoel te volgen en te doen wat het innerlijk vraagt, deze grootsheid vaker te ervaren. Niet om zich zelfzuchtig op de borst te slaan in denken dit alles tot stand te kunnen brengen, maar juist in nederige verbondenheid met het grootse in hem zelf.

15. Geen verwarring zaaien

Om in rust en duidelijkheid bij jezelf te komen, vereist dit zelfonderzoek om in vrede te accepteren dat de dingen zijn zoals ze zijn. Als er onvrede is gaat dit vaak gepaard met hectische omstandigheden. Zelf de situatie achteraf nog eens de revue laten passeren kan je hierbij helpen. Al is het alleen maar om te weten dat je je zo koud en nat voelde en niet genoeg gefocust was wat er gebeurde. Door vanaf een afstand ernaar te kijken, los van de situatie waar alles gebeurde, zie je de dingen anders dan je eerder hebt ervaren. Misschien waren die anderen ook wel koud en nat, of door iets anders geïrriteerd en heb je daarop gereageerd. Wanneer je jouw beweegredenen voor je gedrag opnieuw bekijkt in openheid naar jezelf en de ander, is alles veel rustiger te bekijken. Dan kun je zien waar je misschien anders had kunnen reageren, of wat je ook had kunnen doen. De oude situatie herstellen gaat dan niet, maar je kunt je wel voornemen dat je dit zo niet weer laat gebeuren. Wanneer je weet waar het anders kan en je niet meteen boos wegloopt uit die situatie, kun je voor jezelf een andere manier van reageren uitproberen. Hetzelfde geldt voor je lichamelijk of geestelijk aangevallen voelen, jezelf klein maken in afweer en onbegrip naar anderen. Die ander kun je nooit veranderen, maar wel hoe jij op hem reageert: een grote mond teruggeven, of juist je afwenden bij een ruzieachtige toon. Je kunt altijd zelf bepalen waar en hoe je op een ander reageert, steeds hetzelfde gedrag waar jij je achteraf slecht bij voelt levert je niets op. Als je uit de verwarring komt en ontdekt waarom jou dit steeds overkomt, zal de ander het effect van zijn gedrag ook anders ervaren. Daardoor komt er beweging in een relatie die niet optimaal was, als duidelijk wordt wat wel en niet wenselijk is en waarom. Eigen beweegredenen of onduidelijkheden kunnen voor een ander en jezelf verwarrend werken. Door dit vanuit het gevoel zuiver neer te zetten en vanuit innerlijk weten wat jouw waarheid is, leert de ander net als jijzelf dit te respecteren of wendt hij zich af. Elk mens kiest zijn weg en vanuit zijn eigen waarheid is dit voor iedereen anders. Dit betekent dat de levensweg soms samen met iemand, of alleen gegaan wordt als het leven dat vraagt.

16. Dubbele moraal

Er zijn aan alle dingen meerdere kanten vanuit verschillende gezichtspunten te zien en te ervaren. Degene die ervaart ziet alleen zijn eigen gezichtspunt en daar moet hij van leren. Als daarna de andere gezichtspunten in beeld komen, meestal door anderen beleefd kan hij dit afzetten tegen zijn eigen belevenis. Dat kan in het begin volledig tegenstrijdig lijken met de eigen beleving en begrip lijkt dan ver weg. Het is onmogelijk om alles in een oogopslag in de volle reikwijdte te zien en te beleven, beginnen met de eigen belevenis is altijd de eerste optie. Zelfs wanneer het inzicht vraagt wat er eerst moet komen, de situatie zoals die zich voordoet moet eerst in het innerlijk geaccepteerd worden. Pas hierna kunnen andere gezichtspunten worden bekeken en afgewogen worden met de eigen belevenis. Wanneer deze zonder ego en beter weten worden erbij mogen komen, kunnen de verschillen duidelijk worden. Dan kan vanuit zuiver innerlijk beleven de waarheid worden verruimd met de andere inzichten, of juist verworpen als ongeldig. Waar van geleerd kan worden en deze ervaring verrijkend wordt, is voor iedereen anders. Door een hond gebeten worden lijkt heel pijnlijk en met vervelende gevolgen, deze ervaring kan dienen om het eigen gedrag onder de loep te nemen. Als er zonder tegenstand met de consequenties, zoals zelfmedelijden, verminking en angsten wordt omgegaan, kan deze ervaring verrijkend zijn. De Hond had misschien honger, zag gevaar, wilde misschien spelen, of zijn baas verdedigen. Het bijten begrijpen in deze bredere context kan iemand dichter bij zichzelf brengen, omdat deze motieven ook als eigen gevoelens gelden. Verdedigen tegen kritiek is een bescherming tegen eventuele pijn, maar de les kan dan niet geleerd worden. Gedoseerd kunnen brokjes die worden aangeboden en verwerkt, ook een mens verslikt zich weleens in een te grote brok.

17. Geen enkele optie afwijzen

Soms lijkt iets wat er gebeurt onnodig of onmogelijk en wordt het naar de prullenbak verwezen als niet waardevol. Op dat moment is nog niet aan de orde om te verwerken of ondernemen wat er wordt aangeboden: het is te zien als een soort wake up call, terwijl het nog geen tijd is om op te staan. Vaak is de derde confrontatie raak, de eerste confrontatie bereikt het bewustzijn als een vage blik, de tweede een soort verbazing, met soms lichte ergernis die weer snel vergeten wordt. De derde confrontatie geeft dan een reactie met echte actie, die zowel positief als negatief kan zijn. Als het inzicht na de derde keer komt is er een opgelucht innerlijk weten van duidelijkheid in de chaos van onbegrip wat er aan de hand is.

Een rood stoplicht is al een vorm van halt moeten maken en steeds rode stoplichten kunnen irriteren, of nederigheid in erbij neer leggen geven. Deze vorm van invloed kan op je ego werken als tegenstand, waarin je gelaten moet wachten en zelf niets in te brengen hebt. Het kan als een vorm van macht worden ervaren, maar ook als even pas op de plaats maken zelfs als je daar zelf niet om hebt gevraagd. Je aandacht kan zich blijven richten op dat vervelende rode stoplicht wat zo lang rood blijft, of je ziet opeens dat de zon schijnt en je buurman tevreden zit te wachten. Deze confrontatie met hoe je in het leven omgaat met minieme tegenslag, kan je tot de werkelijkheid terugbrengen en inzicht geven dat alles toch gaat zoals het gaat. Wanneer je dit constateert lijkt het leed geleden, maar voor je het weet zit je alweer te tobben en je zorgen te maken over wat er allemaal niet in orde is. Toch is het dat punt waarmee je verder kunt, ook zien dat het anders kan en zonder oordeel over jezelf en die ander dit kunnen constateren. Wanneer je dan weer zo'n helder moment hebt dat je het zelf niet allemaal in de hand hebt, of moet hebben is dit al een klein stapje naar zelfinzicht. Het is dan nog een lange weg te gaan voor je definitief deze gedachte vorm laat krijgen en uit weet te bannen.

Je egostemmetje zal zich voor die tijd nog stevig roeren dat je wel alles moet kunnen veranderen zoals jij dat wilt. Dat wordt steeds zachter als het weten er is dat dit niet zo is en dat je verzet tegen hoe het is maar beter kunt opgeven. Wanneer deze oude gedachten je niet langer hinderen en je leven bepalen, is er weer ruimte voor nieuwe ideeën en je visie op het gebeurde. Elke optie die zich aandient is de moeite waard, alleen al dat jij weer mag bepalen wat je ermee wilt. Dat je niet slaafs je wonden zit te likken over aangedaan leed, oftewel een gekrenkt ego. Je bent altijd meer dan wat je los moet laten, alleen weet je dat dan even niet in de strijd om tot acceptatie te komen.

18. Voor de keerpunten in je leven gaan

Wat zich in het leven voordoet is altijd een levensles, nooit zomaar iets dat bijna onnodig en als voor niets lijkt te zijn. Vaak is de zin ervan niet duidelijk en kan met verbazing worden gereageerd op wat zich voordoet. Juist door deze verbazing ontstaat er openheid die grenst aan nieuwsgierigheid en wordt het uitgewerkt. Langzaam dringt de zin ervan door en kan bij de aanwezige 'bekende' kennis nieuwe ervaring worden toegevoegd. Al doende wordt dit besef ingevuld op basis van de eerder verworven kennis, als een stapje verder. Dieper inzicht kan alleen op deze manier worden verkregen, in een keer kan alle aanwezige informatie niet worden verwerkt. Bij herhaling van het thema wat zich voordoet wordt er altijd een dieper inzicht verworven in het bewustwordingsproces van een mens. Als er een les is geïntegreerd met de betekenis en de diepere zin, voelt het compleet en af. Er ontbreekt in die ervaring niets en het lijkt doordat het allemaal duidelijk en geleerd is, dat dit alles is. Wanneer iets soortgelijks zich weer voordoet, blijkt er dan toch nog een kant aan te zijn die ook kan worden ervaren en geïntegreerd in het bewustzijn. Pas als alle kanten duidelijk zijn doet hetzelfde thema zich niet meer voor en is geleerd wat er op dat moment nodig was.

19. Doorleven na teruggefloten zijn

Er gebeuren vaak dingen die niet te overzien en te begrijpen zijn in het leven. Het kunnen kleine mee- of tegenvallers zijn, maar ook grote en ingrijpende gebeurtenissen. Niemand is gevrijwaard voor deze levenslessen te ervaren, want het hoort bij wat de mens is. Gelijkmatic zonder inspanning en emotie leven leidt op den duur tot verveling, al lijkt het heel gemakkelijk. Wanneer dingen gaan zoals gewenst, als vanzelf een goede vorm krijgen is het alsof het ego en het eigen willen niet meer mee doen. Elke uitdaging lijkt verdwenen als er niet met getob of veel inspanning en hard werken resultaat wordt bereikt. Dat is de oude gedachte dat een mens zijn beloning moet verdienen, alsof God mis- of prijzend de prestatie keurt. Dit is de oude manier waarop oude geloofsbelijdenissen een straffende God hebben gecreëerd, in plaats van een liefhebbende vader. Natuurlijk moet er verantwoordelijkheid genomen worden in het leven en kan alles niet altijd vanzelf gaan, maar dit is puur plichtsbeseft. Als er iets mis gaat betekent dat niet dat het een straf is of onbekwaamheid, alleen maar dat het een ervaring is als een les om te leren er wijzer van te worden.

20. Overzicht krijgen over het leven

Voor niemand is alles helemaal duidelijk wat er gebeurt in zijn leven, geen enkel mens heeft het volledige overzicht. Het leven ontwikkelt zich aan hoe de mens omgaat met de ervaringen, als fietsen een hanteerbare vaardigheid is geworden dan kan er een wielrencarrière worden beoogd. Anders blijven het fantasieën in de geest, die als dagdromen worden benoemd en geen enkele inbedding in de aardse werkelijkheid hebben. Door dit dagdromen komt een mens wel zijn wensen en verlangens tegen, die vaak als heimelijk worden gezien en niet uitvoerbaar. Dat geldt voor de eigen schoonheid als die van een filmster zien, de eigen zangkunst overschatten of in creativiteit iets ontwikkelen. De realiteit en de eigen fantasieën leren onderscheiden is een hele moeilijke opgave vaak met veel teleurstellingen. Kwaliteiten die gewenst worden zijn vaak niet realiseerbaar en zeker niet voor wat bewonderd wordt in een ander. Ieder mens is immers uniek, de een blijkt een fantastische redenaar en de ander een inspirerende verteller, maar zelfs hierin is er eigenheid. In het leven ontdekken wat de eigenheid is kan door aan voorbeelden te spiegelen, zoals de lach van een filmster kan worden overgenomen. Later blijkt door ervaren hoe dit wel of niet kan passen bij de eigen persoonlijkheid. Leerscholen zijn noodzakelijk om alle kwaliteiten vorm te kunnen gaan geven en zijn daarbij een selectie. Heel vroeger moest de kunst van het jagen op wild om in voedsel te kunnen voorzien worden ontwikkeld en doorgegeven. Nu zijn er zoveel mogelijkheden dat alles uit de kast gehaald moet worden om de eigenheid hierin vorm kan worden gegeven. Gelukkig zijn er in de maatschappij veel verschillende beroepen om de eigen vaardigheden te ervaren en hoeven er niet alleen filmsterren, zangers en kunstenaars te zijn.

21. Geen tegenspraak dulden

Wat in de geest verankerd is, kan moeilijk worden veranderd. Denken voor een goede zaak te vechten is een enorme tegenvaller als dit niet de juiste blijkt te zijn. Alsof lichaam en geest zich verzetten tegen dit tegenstrijdige en de strijd proberen te beslechten, met lichamelijke kwalen. Het verwerken is tegenstand overwinnen om de realiteit onder ogen te zien, als een vies drankje innemen voor een nog onzichtbaar resultaat. Eigenlijk willen lichaam en geest er niet aan, dat er gefaald zou kunnen zijn en het gelijk niet is wat het leek te zijn. Niet dat er iets over het hoofd is gezien, maar dat er door een verkeerde bril naar is gekeken. Zoals met een zonnebril op denken dat het slecht weer is met donkere wolken, terwijl de zon schijnt. Of tegen de zon inkijken en de contouren verkeerd inschatten met verbleekte kleuren. Dan ontstaat er een vertekend beeld en wat er toen is waargenomen, kan moeilijk worden veranderd in de geest. Zelf weten dat de eigen waarneming niet optimaal is geweest, is een proces van het ego dat eigenlijk niet wil toegeven en falen. Dit overwinnen, wat de eigen normen en waarden hierover zijn, is moeilijker dan de zonnebril afzetten en nog eens goed kijken, of juist een zonnebril opzetten om het goed te kunnen zien. Vaak is het achteraf heel eenvoudig te overzien en uit te voeren, maar eerst moet het ego dit toestaan zo te willen gaan zien. Daaraan voorafgaan hele andere dingen spelen, zoals twijfel aan de eigen mogelijkheden om de dingen van een andere kant, of zelfs meerdere kanten tegelijk niet te kunnen zien. Dat kan voelen als falen en kortzichtigheid, maar is alleen een leerproces en een oefening in nederigheid. Bescheidenheid in de eigen waarheid, het zeker weten is altijd groter dan het lijkt. Ontkennen in het innerlijk en vasthouden aan de eigen oude opvatting, kost alleen maar meer strijd. Toegeven dat het ook anders kan zijn en zelfs veranderlijk is, is groeien aan de eigen mening en leren van ervaringen.

22. Besluitvaardig leven

Geen enkele keuze in het leven wordt een feit als er geen besluit wordt genomen dit ook te doen, er actie op te nemen. Uren, dagen, weken, maanden of jaren een ideaal koesteren, levert niets op als het niet uit dagdromen wordt gehaald. In de geest is het voorwerk al lang gedaan en het verlangen is er al lang, maar de wens tot uitvoering brengen vereist standvastigheid. Moed en vertrouwen zijn noodzakelijk om te gaan voor het ideaal, maar dan moet er overgave zijn om te durven. Het nieuwe te omarmen en het oude laten gaan, is afscheid nemen en loslaten van oude denkbeelden en gewoontes. Het besluit nemen om dit ook echt te doen is een weg met veel zijwegen, die als uitvluchten of voorbereiding zijn te zien. Uiteindelijk weet elk mens wel wat hem te doen staat, maar door dit uit te stellen is het er even niet in het dagelijks leven. De consequenties moeten ook zorgvuldig zijn overwogen, maar herkauwen en in gedachten onmogelijkheden uitwerken geeft weinig resultaat. Een nieuw huis willen bouwen met alle sores overzien en kunnen vormgeven in de geest, hoeft geen kasteel te worden. Elke toren is als een nieuw gezichtspunt en te veel, of te grote torens belemmeren de uitvoering en het overzicht. Vanuit elke hoek is dat immers anders en te blijven zien waar het verlangen om draait. De keuze welke wens eerst kan zijn een hondenhok besluiten te maken. Dit kan tot inzicht met beperking van de te groot geworden geestelijke fantasie en tot uitvoerbaarheid leiden.

23. Vrijheid hanteren in goddelijkheid

Voor elk mens is er in het leven genoeg om te leren, met zin of tegenzin kan hij besluiten dit wel of niet te doen. De ogen sluiten voor wat er te leren valt kan vanuit verstoring van de opgebouwde veiligheid in het leven. Altijd zal er een moment komen waarop de ogen andere dingen opmerkt en dat is het aanbod van leringen. Bewust worden en de moed vergaren om deze aanbiedingen te bekijken, of te accepteren kan alleen in vrijheid van het eigen hart worden genomen. Als het hart zich sluit omdat iets wordt opgedrongen, kan er nooit in liefde worden geleerd. Vanuit bedreiging van de eigen innerlijke vrijheid om zelf te bepalen, zal nooit tot groei van de eigen grootsheid leiden. De innerlijkheid verrijken zal in vreugde van het bestaan en in liefde voor alles wat er is, een aanvulling hiervan zijn. Het ervaren beleven en de ruimte hierin innerlijk aanvullen, is de verrijking die het leven is. Niets is zoals het is, of blijft dezelfde invulling geven in herhalingen. Alles is altijd in beweging en wil groeien met en door nieuwe gezichtspunten in de creativiteit van de menselijke geest. Bedreiging en angst beknotten de vrijheid om in vreugde mee te bewegen in de groei en kunnen stagnaties en weerstand geven. In het eigen innerlijk hiervan bewust worden is een proces van elke persoonlijkheid die een mens is. Er zijn veel overeenkomsten met anderen, maar het eigen ik zal de weg zoekend leren ontdekken in het leven. Dat is de levensles die door ervaringen geleerd wordt en tot verrukking over de volmaaktheid van alles en iedereen leidt.

24. Innerlijke vrijheid in aardse werkelijkheid leven

Voor een mens is vrijheid een ontwikkeling die langzaam zich manifesteert, afhankelijkheid van anderen staat dit niet toe. De eigen visie ontwikkelen is iets wat kan zonder een ander te kwetsen om de eigenheid te leren kennen. De eigen gedachten zijn altijd vrij geweest, de daden zijn in handelingen wat wel en niet goed is aangepast om in saamhorigheid te kunnen leven. Bij overleven, in een oorlog en samenleving is dit van levensbelang, maar de eigen mening wordt hierin beknot. De maatstaf is aangeleerd met waarden en normen die worden gehandhaafd, om de rust en vrede te bewaren. Dat dit eigenlijk niet haalbaar is en in elk gezinsverband al tot spanningen en onvrede leidt, wordt veronachtzaamd. Het hogere doel is de maatschappij en het landsbelang, zonder individuele wensen en verlangens van de eigenheid. Voor iedereen is er een eigen weg en al deze eigen wegen tot eenzelfde te verenigen is een lange weg te gaan. Elk mens heeft zijn eigen leerproces en dit leidt vaak tot macht en onenigheid, de mensheid naar eenheid leiden is een duizelingwekkend proces.

Alle geleerde zekerheden in een gezamenlijk belang combineren en vanuit het innerlijk weten vormgeven, is nog een hele lange weg te gaan.

25. Weten wat geluk is

Voor iedereen is het geluk weggelegd al lijkt dat een utopie die niet te verwezenlijken is. Het geluk zit in kleine dingen die vaak over het hoofd gezien worden. Blij voelen en tevreden zijn is geluk ervaren, on vervulde wensen ervaren als mislukkingen is dat niet. Dit zijn de uitersten en het geluk ervaren ligt hiertussen in, het is meer ontroering voelen die tot vreugde stemt. Dat is vooral niet het overschreeuwende uitbundig aangeprezen geluksgevoel dat in de reclame wordt nagestreefd. Geluk innerlijk ervaren is niet de schoonste was produceren, al kan dit wel tot voldoening en tevredenheid leiden. Genieten van iets lekkers is ook niet wat geluk is, dit als geluk ervaren geeft aan dat geluk moeilijk is na te streven. Als er geen rust is kan geluk amper worden ervaren, want er is dan geen harmonie in het gevoel. Innerlijke verscheurdheid met verdriet, of boosheid geeft ook geen geluks ervaring. Toch kan er dan wel een glimpje als een gelukje, zich in kleine dingen voordoen. Het is aan ieder mens dit op te merken en het als zodanig te ervaren. Als de prijzen in de loterij weer niet op het eigen lot zijn gevallen, kan een briefje van tien op straat vinden al of niet tot vreugde leiden. Gelukkig is het levenslot meer dan een toevallige prijs in de loterij.

26. De grote stap maken

Voor elk mens is het moeilijk om in zuiverheid naar het eigen innerlijk te luisteren met een schoon geweten. Dat geweten is als spreekbuis van dit zuivere, ware zelf die zonder oordeel adviseert. In iedereen zit een oordeel kunnen vellen over het eigen doen of laten, maar meestal wordt dit gebruikt met betrekking tot anderen. Dat anderen een spiegel zijn komt hierbij goed van pas, want het is moeilijk het eigen ik onbevooroordeeld te accepteren. Het ego, de daadkracht kan alles vanuit verschillende kanten bekijken en ook in jaloezie of bewondering naar anderen. Wat werkelijk waar is, wordt vaak bestreden door het ego dat een eigen visie heeft in daadkracht. Rust nemen en bezinnen als advies komt nooit van het ego, wel achteraf het oordeel dat er niet genoeg rust en bezinning is geweest. Het eigen innerlijke weten honoreren is een moeilijke stap, alsof het ego -ik word overgeslagen en niet meer de leiding heeft. Stimuleren en daadkrachtig zijn, een uitweg vinden en snel en adequaat optreden zijn onontbeerlijk in het leven van alledag. Maar innerlijke rust en met de stroom meegaan is anders dan de stroming beheersen. Daar is overgave voor nodig aan de stroom van het leven in een stroming die kan veranderen, ook al lijkt het niet wenselijk.

27. Nooit negeren wat het gevoel weet

Wanneer er keuzes moeten worden gemaakt en beslissingen genomen, is het verstand uiterst actief. In het afwegen van alle mogelijkheden, voor- en nadelen wordt geprobeerd alles te overzien en in te schatten. Dat is een hele klus en pen en papier zijn een goed hulpmiddel om alles overzichtelijk te houden door het op te schrijven. Soms is de geest zo vervuld dat het brein alle belangrijke informatie niet meer kan verwerken. Het gevoel gek te worden is er dan nog niet, maar wel de waarschuwing van het gevoel dat dit teveel is om te onthouden. Hulpmiddelen als alles opschrijven geven dan rust, omdat het is vastgelegd. Dan hoeft dit niet ook nog erbij te worden betrokken en steeds weer erbij bekeken. Ordening van de eigen gedachten is vrij simpel, al is het al realiseren dat dit eerder ook al is bedacht. Dan wordt duidelijk dat in een kringetje draaien met de gedachten niet leidt tot iets anders. Klaar is dit dan, uitgedacht en kan worden afgesloten. Soms met het idee dat het met of tegen de eigen wens is, soms ter meerdere glorie dat het af is.

28. De grote noemer

Uiteindelijk is alles wat het leven behelst samen te vatten in het beleven, voelen, weten en dit bewust zijn. Vaak gaan de dingen zoals ze gaan en is iets bijna onbewust gebeurd. Achteraf is het dan mogelijk dit terug te bekijken en komt beetje voor beetje het totale plaatje tot stand. Meestal zullen eerst de gevoelskwesaties naar voren komen en duidelijk worden. De dingen gaan ook zo, bijna onbewust worden meegesleurd met de acties van een ander en de eigen reactie hierop. Vriendelijk goedendag zeggen tegen een bekende is al anders als tegen een vreemd. Bij allebei komt gevoel naar boven en dan is er ook nog het eigen ego hierbij. Soms is dit in kleinmaken door iets niet te durven en soms te groot in pronken. Vaak is er daarbij de neiging tot een mening hebben en te oordelen, of te veroordelen. Dit kan de om eigen houding en manier van reageren gaan, maar ook om die van de ander. In het hele leven gaat het erom deze ingewikkelde materie helder te krijgen, waar begint en eindigt de eigenheid. Eigenlijk is de ander helemaal niet interessant, alleen hoe jij hierop reageert, is van belang. De ander houdt je altijd een spiegel voor, waar jij immers op let is jouw visie. De brede visie en alles overzien is onmogelijk, het gaat er alleen maar om te leren van wat er goed is gegaan en wat niet.

29. De menselijke eer hooghouden

Er zijn altijd situaties die van tevoren niet kunnen worden voorkomen, of met alle consequenties overzien. Daarvoor is de menselijke geest behendig genoeg om dit te kunnen hanteren, in actie te komen als dit nodig is. De drive van binnenuit is meestal de juiste, in het water springen om een drenkeling te redden. Vooraf hier lang over nadenken met de consequenties is niet aan de orde en luisteren naar het innerlijk weten wat te doen ligt dan voor de hand. Helaas is het niet altijd zo, als er al meer mensen zijn gaan redden is juist terughouden van deze actie aan de orde. Dan gaat het om het ego, graag goed willen doen, maar te veel is dan remmen van de instinctieve opwelling.

30. Verdienen van de eer in het leven

Een verdienste leveren al of niet betaald geeft een fijn gevoel van trots en bekwaamheid. Als iets geaccepteerd wordt geeft dit een gevoel van dankbaarheid en delen van de overvloed die er is. De eigen mogelijkheden kunnen zelfs worden overstegen in goed willen doen voor een ander. Daarin is balans van groot belang, want waar is het een diep gevoel en waar begint het egobelang. Macht is een ingewikkelde gegeven dat met afhankelijkheid te maken heeft. Iets verdienen gaat vaak over geld, in genoeg, teveel of te weinig. Het is ook egobelang te denken dat het niet genoeg is als de verdienste tegenvalt. De ander de ruimte laten om alsnog dit zelf te mogen laten invullen, is werkelijk verdienen in plaats van recht hebben. Het gevaar van slavenarbeid ligt daar weer op de loer en als dit er is moet het eigen recht worden opgeëist. Dan gaat het niet om eer, maar om oneerlijkheid en dat is niet rechtvaardigheid.

31. Voor niemand bang zijn

Angst is een verdedigingsmechanisme van het lichaam om zich te wapenen voor de strijd, alert beleven van wat er te verwachten is. Het is als een beetje gespannen zijn en het gevaar duchten, niet onderschatten van wat gebeuren gaat. Angstig zijn is iets heel naders, als een naderend onheil het eigen functioneren in vertekend perspectief beleven. Reële angst is terughouden van spontaniteit om de werkelijkheid aan te kunnen, te overzien met gevaren voor de eigen veiligheid. Het is geen verdediging, maar juist een openheid in weten wat te verwachten en bekijken of dit het goede is om te doen. Een waakhond aaien die vervaarlijk blaft, is een actie die vooraf ingeschat kan worden, met de liefde die er voor honden is.

32. Geen concessies doen aan de innerlijke waarheid

Vaak zijn er veel keuzemogelijkheden bij iets wat er gebeurt, of moet gebeuren. Er zullen altijd een aantal onmogelijk blijken en vanzelfsprekend afvallen, maar de overgeblevene vragen de aandacht. Als het kiezen is tussen twee kwade is het moeilijk, maar door je er mee te vereenzelvigen wordt het duidelijk. Soms is even wegleggen de oplossing en het in je innerlijk te laten rijpen. Het bekende nachtje erover slapen is hetzelfde, je mening vormt zich dan gedurende de rustpoging. Dan kan jouw innerlijke zuiverheid opeen de waarheid zien en de juiste keuze maken. Vaak is het allemaal niet helemaal helder, welke consequenties het heeft en is een overzicht noodzakelijk. Gevoel en verstand gaan dan hand in hand voor het afwegen wat de juiste keuze is. Langzaamaan vormt zich het weten tot het gevoel een duidelijke keuze aangeeft, dat is het dan. Een weloverwogen keuze die gemaakt wordt op deze manier is altijd de juiste keuze.

33. Alles laten gebeuren op het juiste moment

Vaak lijkt iets meteen vorm te moeten krijgen, alsof anders de mogelijkheden vervliegen. Bij kunstenaars is dit inspiratie die zich aandient en vorm moet krijgen als het er is. Uitstel is dan niet aan de orde. De meeste acties zijn ook zo gericht, alsof er direct gereageerd moet worden. Uitverkoop en promoties acties werken ook zo op het innerlijk van de mens en vragen ook altijd direct te reageren. Daar is het anders dan bij inspiratie en is even laten bezinken aan de orde. Het idee spreekt aan en is overweldigend, maar hier iets langer de tijd voor nemen, geeft even los van het ego komen. Afwegen wel, of niet in alle rust, zonder in de actie te worden opgenomen kan altijd. Dan dient de noodzaak zich altijd vanzelf aan en hoeft er niet worden geruild, of tegen de zin worden afbetaald.

34. Bewust beslissen van een keuze

Uitstellen van een keuze kan tot vergeten te kiezen leiden, zoals van uitstel komt afstel. Meestal heeft het te maken met een soort tegenzin, er niet over willen nadenken om een keuze te maken. Die keuze verdwijnt dan gaandeweg uit de gedachten tot het resultaat zich aandient. Dan is het een voldongen feit geworden en er geen andere weg meer is, of een weg terug. Vaak is het ook een vorm van niet overal mee bemoeien, het laten voor wat het is en wat er gebeurt. Spijt achteraf is dan een lering voor de volgende keer, maar meestal is niet kiezen ook al een keuze. Dan is dit een onbewuste keuze is geworden, zonder bewustheid genomen. Als het ego wel wordt geraakt, dan wordt er wel bewust gekozen voor inzet en in actie komen.

35. Berusten in wat onmogelijk blijkt

Soms gaan de dingen anders dan gewenst en helpt niets meer om het in een andere richting te sturen. Dat is het moment van terughouden en loslaten van de energie en in overgave te gaan. De reden waarom iets niet verandert, al wordt het nog zo goed bedoeld is dan nog niet duidelijk. Het kan pas zichtbaar worden in een nieuwe vorm van het grotere geheel, waar het wel in past. Dit kan een tussenstap zijn naar waar gestreefd werd, maar op een ander tijdstip. Misschien was er nog niet aan alle voorwaarden voldaan om het tot een goed einde te kunnen brengen. Pas in een later overzicht, als alles samenkomt, kan dit worden opgemerkt. Het is als bij het bouwen van een huis, wat langzaam vorm krijgt volgens een uitgewerkt plan. Om al bij de eerste verdieping het dak te plaatsen kan niet, al is duidelijk dat het erop moet komen.

Aaronskelk

DEEL 2

Inhoud

Deel 2

1. Groepsverbinding is meer dan het aantal krachten	46
2. Voorkomen dat er nare dingen gebeuren	47
3. De eigen keuze bepalen en weer zelf kiezen	48
4. Geen concessies doen	49
5. Weten wat er komen gaat	50
6. Voorbij het eigen ik leven	51
7. Voorzien van eigenaardigheden	52
8. Door liefde regeren	53
9. Tegen de eigenheid ingaan	54
10. Beslissingen durven nemen	55
11. Weten van binnenuit	56
12. Leren vertrouwen	57
13. Wensen en gebeden voor vervulling	58
14. Vooraf bedenken wat mogelijk is	59
15. De ruimte en tijd nemen	60
16. Het leven in vreugde leven	61
17. Weten waarom de dingen gaan zoals ze gaan	62
18. Voorleven van verdraagzaamheid	63
19. Vooraf bedenken wat wenselijk is	64
20. Beginnen bij het begin	65
21. Alles te boven komen	66
22. Vooraf recht spreken	67
23. Voorbarige conclusies trekken	68
24. Verschillen herkennen	69
25. Blijven hangen in het begin	70
26. Recht doen aan het geweten	71
27. Opgeven is overgave	72
28. Overvragen van anderen	73
29. Beslissingen nemen vanuit het hart	74
30. Vergeven betreft niet alleen de ander	75
31. De weg volgen die zich voor doet	76
32. Vooraf gevolgen verwachten	77
33. Van goede voorbeelden leren	78

ONDER DE ROOK VAN HET BELOOFDE LAND LEVEN

Onbegrijpelijk was het om zo lang te moeten wachten tot het Beloofde Land zich ontsloot voor de wachtende menigte. Wat in het klein bij elk mens afzonderlijk vorm krijgt, moest ook de onwetende en popelende menigte in overgave ervaren. Niemand op aarde kan zonder inzicht het complete overzicht zien in de situatie zoals die zich voordoet. Dan lijkt alles hetzelfde en even belangrijk te zijn en de rode draad wordt dan onvindbaar. Vooraf de leidraad weten is aan het handje houden en beperken van de eigen vermogens. Elk mens is in staat zijn eigen keuzes te maken en zijn dromen en wensen vorm te geven. Als hij dat niet zelf doet, zal het altijd als opgelegd en moeten worden ervaren.

Iedereen moest de wens hebben naar het Beloofde Land te willen vanuit vrije keus en liefde voor het vaderland. Dat was de enige manier om samen in zuiverheid het land op te bouwen en tot grootsheid te komen voor allen.

1. Groepsverbinding is meer dan het aantal krachten.

Om tot een groep te komen moeten er dezelfde belangen of gevoelens van verbondenheid zijn. Alleen zijn in het menselijk bestaan is zo goed als

Onmogelijk, alles zelf uitzoeken en beleven geeft weinig vreugde. Delen van zorgen door bij een groep te horen, geeft verbondenheid. Maar er moeten ook altijd concessies worden gedaan om bij een groep te horen. Een financiële bijdrage heeft maar een kleine impact op het bestaan in verhouding tot de sociale controle. Het gemeenschappelijk gedachtegoed kan niet het eigenbelang van ieder persoonlijk behartigen. Het gaat immers om een groter belang, waar alles in moet passen. Deze gemeenschappelijke deler ontnemt veelal de eigenheid en individualiteit in samen sterk staan. Dit heeft een veel groter effect dan eerst het belang van de meerderheid wel erkennen. Als er democratie genoeg is, zal iedereen zich wel kunnen vereenzelvigen met het grote gemeenschappelijke doel. Wanneer er onzuiverheid optreedt en financiële, of democratische belangen niet worden nageleefd ontstaat er onrust. Dan wordt deze tegenkracht groter dan de gevormde groepsbelangen en zal als een vulkaan uitbarsten.

2. Voorkomen dat er nare dingen gebeuren.

Vaak weet een mens vooraf wat de gevolgen van zijn gedrag zijn en als dit zo bedoeld is, is het een keuze. Ongeveer inschatten of aanvoelen wat de reacties van een ander zijn, is niet voldoende. Juist het kiezen is een mogelijkheid om met deze kennis te besluiten of het wel of niet het beste is voor iedereen. Zelf nog twijfelen brengt de ander nooit vreugde, zoals een doemscenario schetsen zonder duidelijkheid. Eerst zelf de duidelijkheid verkrijgen door in het eigen innerlijk weten te duiken, voorkomt dit. Onnodig een ander belasten met de eigen gewetensvragen is hetzelfde. Door eerst zelf de eventuele oplossingen en overwegingen door te spitten, wordt niemand anders met deze vage energie belast. Het is hetzelfde als je huis opruimen als er door alle rommel steeds overal gezocht moet worden.

3. De eigen keuze bepalen en weer zelf kiezen.

Voor een kind moeten er keuzes worden gemaakt, omdat het zelf nog niet in staat is om de eigen wens te overzien. Alleen snoep willen eten kan door een ander worden gedwarsboomd en worden verhinderd. Langzaamaan wordt het kind zich van wensen en het overzicht met de gevolgen bewust. Wat eerder als dwarsbomen voelde, kan als hulp worden ervaren. Vaak weten twee meer dan een en wordt een keuze met een ander besproken. Er is een scheidslijn naar beter weten voor een kind en vanuit het ego naar een ander opleggen van keuzes. Zo gauw de ander moeite heeft met de eigen keuze te maken, is er sprake van ego om in beter weten te willen bepalen. Iedereen heeft zijn eigen ego wat beter weet voor hemzelf en als advies niet wordt opgevolgd, is dat ook een keuze.

4. Geen concessies doen

Voor een mens is het moeilijk iets wat hij heeft bedacht of wil uitvoeren los te laten. Vooral als dit in het belang van een ander lijkt te zijn, wil de eigenheid en het ego doorzetten en vasthouden. Wanneer later blijkt dat het achteraf wel voordelen heeft, wordt die mening herzien. Dan is het een volgende keer al iets gemakkelijker om iets tegen de zin niet uit voeren. Dit wordt als een soort beter weten voor de goede zaak, of als leerproces gepresenteerd dat het goed is voor later. Wanneer dit wordt overgeslagen, zal het ego bijna geen inmenging meer kunnen dulden. Dan is elke eigen mening waarheid die ten koste van alles moet worden blijven verdedigd. Als uiteindelijk het tij gekeerd is en het hoofd voor de andere mening moet worden gebogen, is dit een zwaar proces. Hier geldt dan jong geleerd, oud gedaan vooral als niet moeilijk doen. De mening van een ander doet ertoe al hoeft deze niet klakkeloos worden geaccepteerd. Het vinden van het juiste evenwicht is altijd belangrijk en een mening van een ander kan heel belangrijk zijn. Bakzeil halen of pijnlijke processen van loslaten en vergeven kunnen door helder inzicht en soepelheid worden voorkomen.

5. Weten wat er komen gaat.

Vermoeden wat er gaat gebeuren kan een innerlijk weten zijn en als zodanig worden gehonoreerd. Het is als straf verwachten na een verkeerde actie en inschatten wat de consequenties zijn. Dat is reëler dan na een bekeuring voor een snelheidsovertreding boos worden, of de overtreiding totaal niet gemerkt hebben. De consequenties van alles wat gebeurd zijn achteraf altijd beter in te schatten dan tijdens de gebeurtenis. Dan is de adrenaline van de snelheid, of juist het afwezig zijn van aandacht aan de orde. De eigen gedachedwalingen onder controle houden en alert zijn op de snelheidsmeter zijn keuzes die gemaakt kunnen worden. Dat kan op elk moment vooraf, of bij het realiseren van een vergrijp de schade beperkt blijven. Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald is altijd van toepassing op alles wat dreigt verkeer te gaan. Vooraf of tijdens alles wat er gebeurt kan het verstand of het gevoel wel of niet worden geraadpleegd. Weten van binnenuit honoreren of juist negeren is vaak waar het om gaat en het ego laten bepalen wat er gebeurt. Uit te laat vertrekken de consequentie van te laat komen trekken, of door hard rijden dit proberen in te halen met het risico van een bekeuring. Achteraf in eerlijkheid de balans opmaken en van deze ervaring de lessen te leren geldt voor alles in het leven.

6. Voorbij het eigen ik leven.

Het is moeilijk om niet vanuit het eigen ik te reageren, dit is immers hoe alles in het leven wordt beleefd. Correcties op gedragingen in de kindertijd leiden tot wenselijke veranderingen, of tot frustraties. Hoe het precies in zijn werk gaat en waarom de een wel en de ander niet gecorrigeerd wil, of kan worden hangt van het ego af. Als de correctie een andere manier is die wenselijker is zonder de eigenheid te kort te doen, is aanpassing vanzelfsprekend. Deze gemakkelijke weg om tot andere inzichten te komen, worden iedereen niet het hele leven voorgeschoteld. Het ego met de eigenheid zal zich altijd moeten ontwikkelen in grootsheid, of in kleinheid. Deze kleinheid kan in nederigheid en dienstbaarheid zijn en is een les in acceptatie van deze eigenheid. Totdat deze eigenheid als uitbuiting of vernedering door andermans opgeblazen ego wordt ervaren. Dan is er werk aan de winkel om de eigen waarden in eigenwaarde te bekijken op effectiviteit. Alles verandert, ook de eigen visie en de wereld om ons heen, hierin zal de eigenheid steeds weer gevonden moeten worden. Het ego met het willen los van de eigenheid bekijken, is een manier en een soort innerlijke correctie die vruchten afwerpt. Door eigen wensen en verlangens de eigenheid vanuit het innerlijk weten bijstellen.

7. Voorzien van eigenaardigheden.

Iedereen heeft eigen aardigheden, die wisselend kunnen worden aangeboord. Soms lijkt het alsof ze er niet meer zijn, maar dat is vaak een periode van rust waarin iets nieuws tevoorschijn kan komen. Dan lijkt en voelt het stil, alsof er gebeurt wat de moeite waard is in het leven. Als een soort routine varen op de golven die weinig uitdaging vragen in het leven. Meestal is er dan ook wel vertrouwen dat het wel weer in orde zal komen en wordt er weinig aandacht geschonken aan de innerlijke stilte. Dit is het moment de eigen wensen bij de aardigheden te voegen in fantasie van idealen verwezenlijken. De realiteit doet zich in de uitvoering altijd wel voor, maar de voorpret en de mogelijkheden zijn een uitdaging. Evenals bij een vakantie voorbereiden met alle wensen en mogelijkheden is het plannen vaak boven de werkelijkheid uitstijgen. Zo kan het met alles in het leven wat wordt ervaren als een aardigheid om uit te proberen. Met het een zal begonnen kunnen worden en het ander blijft een fantasie die niet verwezenlijkt lijkt te hoeven worden. Toch kan er een verlangen op deze manier worden gehonoreerd van het eigen innerlijk. Alles mag er even zijn en op werkbare uitvoering worden bekeken. Als dan de uitvoering er opeens wel mag komen, de tijd er rijp voor is, wordt het een grote welverdiende vakantie.

8. Door liefde regeren.

In het leven gebeurt veel wat niet wenselijk is, oude gewoontes kunnen een patroon van tegenstand oproepen. Zelf hierin verandering brengen lijkt te groot, maar blijven ergeren is geen optie. De kans op verzuren en vastbijten in deze ergernissen geeft verharding en weinig vreugde in het leven. Eigen keuzes maken vereist wel inventiviteit, met erbij de wil om veranderingen te bewerkstelligen. Toch zal een andere actie tot vreugde leiden en navolging kunnen krijgen, al lijkt het onbegonnen werk. Steeds hetzelfde deuntje van ontevredenheid gaat ook vervelen, de wereld veranderen zal niet gaan. De eigen acties kritisch bekijken en waar de onvrede vandaan komt is wel mogelijk. Vaak is het eigen ego ook niet helemaal zuiver in alle bedoelingen en acties. Dit kritisch onder de loep nemen en leren van wat beter had gekund, is als een druppel op een gloeiende plaat. Dit is hetzelfde als een klein lichtje in de duisternis zien en meer lichtjes kunnen de duisternis laten verdwijnen. Als alle heetgebakerde reacties vanuit de eigen goede wil om te veranderen worden bekeken, zal duidelijk worden dat iedereen hetzelfde is. Acceptatie van de eigen gewoontes en die van anderen, kan tot nieuw gedrag van ingesleten patronen en leiden tot verandering in tevredenheid.

9. Tegen de eigenheid ingaan

Het is moeilijk om de balans te vinden tussen wat de eigen wens is en het honoreren van die van anderen. Egoïsme is een verwijt wat al snel op de loer ligt en dit is dan als veroordeling een concessie naar de eigenheid. Eigenheid is egoïsme, het eigen ik is er immers om te raadplegen en naar te luisteren. Dit negeren heeft niets met welwillendheid, of dienstbaarheid naar een ander te maken. Het egoïsme zit dan eerder in het klein maken en de ander groter achten dan het eigen innerlijk weten. Het lijkt gemakkelijk om dan maar te doen wat er verwacht, of gevraagd wordt. Dan hoeven er geen weigeringen, of harde woorden te vallen met beschuldigingen van egoïsme. Het ego delft het onderspit en de eigenwaarde is aangetast in niet honoreren van het innerlijk weten. Waar precies de grens ligt in zuiverheid en eerlijkheid kan het eigen gevoel aangeven. Er gewoon geen zin hebben en iets tegenstand ervaren is een signaal om te bekijken. Soms moet dit worden overwonnen, zoals wel naar de tandarts gaan met tegenzin. Vaak wordt het duidelijk door naar die tegenzin te kijken en zijn er ook nog wel andere mogelijkheden. Hieruit kiezen en die met de minste weerstand kiezen is dan al een verbetering. Door het eigen gevoel te honoreren is de eigenheid geëerd en met een betere oplossing. Deze vorm van egoïsme is gebruik maken van de oplossingen die voorhanden zijn. Niet ten koste van een ander, maar voor de beste balans en het welzijn van beiden.

10. Beslissingen durven nemen

De hele dag en het hele leven zijn er keuzes in allerlei voorbijkomende dingen te maken. Vaak lijkt een keuze op dat moment niet zo belangrijk, of is het onduidelijk wat te kiezen. Dan is het alsof het rijpt in de geest en later weer voorbijkomt en weer verdwijnt, tot het rijp is om een weloverwogen keuze te maken. Echte beslissingen zijn zelfs dan nog niet nodig, het toelaten van wat zich in de geest vormt is nog voldoende. Als peuter brandweerman willen worden vereist geen keuze of beslissing. Vaak groeit de vorm verder en wordt in de volwassenheid opeens duidelijk dat iets altijd al een wens is geweest. Wanneer de vorm niet kan worden vervolmaakt, groeit er een vage ontevredenheid. Wanneer de oorzaak hiervan kan worden opgespoord, kan er vrede komen met wat het veroorzaakt heeft. Zelfs kan dan opeens vanuit het hart gekozen worden voor wat blijkbaar de bedoeling was. Soms is het dan heel simpel om te kiezen voor de vrijwillige brandweer, of het roer in het leven om te gooien. De consequenties mogen altijd rijpen tot het een goed plan is om voor te kiezen. Als het te lang moet rijpen en er onvrede ontstaat is het tijd om te kiezen voor wat het hart wil.

11. Weten van binnenuit.

Voelen en weten lijken verschillende dingen, maar hebben alles met elkaar te maken. Opeens in huilen uitbarsten zal duidelijk maken dat er iets aan de hand is en voelen en weten in beweging brengen. Sluimerende onvrede, woede, of andere emoties zijn gevoelens die kunnen worden onderdrukt. Dan lijkt het lichaam in te grijpen als het te veel en te groot wordt, of een probleem wordt. Dit bewust worden op een onbewuste manier is als een reminder van wat aan de aandacht ontsnapt. Door bewustwording er bij stil te staan wat er aan de hand is en waarom er die boosheid was, of tranen vloeiden. Als iets in het bewustzijn is gebracht kan er niet meer omheen gegaan worden, alleen door dit af te houden. Vaak is het moeilijk om wat uit het onbewuste komt te begrijpen, omdat het om voelen gaat. Beredeneren van de eigen gevoelens is een intiem proces, die gekleurd is door de eigen visie. Erkennen van onbewuste beweegredenen, vastgeroeste patronen, gedragingen of acties is zwaar. Meestal gaat dit ontrafelen gemakkelijker als een ander, die te vertrouwen is, hierbij helpt. Ook eigen gevoelens begrijpen en vertrouwen op de eigenheid is een leerproces. Dit hoeft niet alleen door gevoelens en emoties te worden ontdekt om de eigenheid te ontdekken.

12. Leren vertrouwen

Wat in de toekomst ligt verscholen kan nog niet aan het licht komen als de tijd niet rijp ervoor is. Als een leider nog niet voldoende toegerust is, kan hij niet al de zware verantwoordelijkheid van leider aan. Dan zou het leiderschap al zijn gedoemd te mislukken, voordat het is begonnen en een diepe teleurstelling zijn. Eerdere ervaringen leiden er vaak toe dat alle benodigde verantwoordelijkheid niet meer wordt opgenomen. Onder het mom dat het toch nergens toe leidt wordt de eigen weerstand verbloemd. In principe is elk men tot leiderschap in staat, in elk geval om zijn eigen leven in zuiverheid vorm te geven. De gehandicapte zal moeten leren soms in hele kleine dingen zingeving in zichzelf ontdekken. Voor elk mens is dit een zware taak om vreugde en tegenslag te kunnen ervaren en ontwarren. De geest is altijd sterk genoeg, maar het ego moet worden overwonnen om vreugde en liefde te willen ervaren. Geen prins of prinses zijn door geboorte kan als tegenslag worden ervaren, maar door de onmogelijkheid een begrenzing zijn. Als een vaststaande gegevenheid, zonder het eigen willen iets moeten accepteren is een les die het hele leven moet worden geleerd. De eigen reactie van verzet, opstandigheid of een verandering bewerkstelligen is aan iedereen gegeven. Vertrouwen in de eigen mogelijkheden en in overgave zonder alleen het ego willen is hierbij een vereiste. Afdwingen leidt uiteindelijk nooit tot innerlijke tevredenheid over het eigen handelen.

13. Wensen en gebeden voor vervulling

In de menselijke geest ontspringen gedachten zich tot wensen en fantasieën om dat wat gewild wordt uit te werken. De meeste gedachten gaan verloren of zijn een voorzet tot iets groters wat gaat ontkiemen. Het menselijk brein is tot veel in staat en als een computer te gebruiken in opslaan of verwijderen. Het grote verschil is de inspiratie, want die is er niet bij een computer. Dat wat de geest binnenkomt wordt onbewust ingevoerd, zonder vooraf te weten wat. Berekeningen zijn verschillend, daar is eerst een voorwaarde noodzakelijk om getallen te kunnen onderscheiden, Dat een en een twee is weet iedereen en is door het menselijk oog zelfs te volgen. Wanneer dit groteskere vormen aanneemt is het niet meer zichtbaar te volgen alleen in het bewustzijn. De oplossing willen weten, berekenen is een willen of wens in het verstandelijk denken als ego te zien. Hiertoe is de mens in staat, daarvoor is hij op aarde om zijn kunnen te ontwikkelen. Helaas is hij niet tot alles in staat en is niet alles mogelijk en de beperkingen zijn moeilijk te accepteren. Pas dan wordt een mens zich bewust van wat eerder verborgen was en weet hij hierdoor zijn eigen kleinheid. In de grootsheid van het menselijk brein is die andere factor in overgave, door gebed of bezinning te ontdekken. Hulp en ondersteuning met vertrouwen op de goede afloop is bij alles in het leven een factor die meetelt.

14. Vooraf bedenken wat mogelijk is.

De mogelijkheid om te denken en te bedenken wat er komen gaat met resultaten is een gave die de mens kan gebruiken. Het verstand is in staat en kan beredeneren wat er gebeuren gaat en het gevoel kan wel of niet worden toegelaten. Dit zijn allemaal vrije keuzes die geleerd, bewust of onbewust naar tevredenheid worden benut. Hieraan kan een mens leren hoe het de volgende keer misschien nog beter kan worden bedacht. De mogelijkheden inperken of uitbreiden en al of niet naar het gevoel luisteren is hierbij een vaststaand gegeven. Soms moet er even een pas op de plaats worden gemaakt voor de inbedding van het voorafgaande. Dit aanvoelen is bijna hetzelfde als bedenken, wat de gedachtes stoppen als het gevoel niet in harmonie is. Dan is het willen van het ego als er toch doorgezet wordt in snel, meer, groter, beter of mooier. Alles heeft tijd, rust en ruimte nodig, vooral een mens die voortvarend in het leven staat. Bij alles in het leven is dit aan de orde, in een gebroken been moet de tijd krijgen om in rust te herstellen. Een verbroken relatie moet verwerkt worden voor er een nieuwe in liefde kan zijn. Ook in de natuur is dit aan de orde, een plant heeft tijd, rust en ruimte nodig om te groeien. Teveel, te hard werken en te druk zijn vraagt een regelmatige rustpauze om niet overwerkt te raken. Bezinning is noodzakelijk na elke actie voor er een nieuwe mogelijkheid wordt geactiveerd. Planning is hiervoor een goede oplossing, dan kan uitstellen vorm krijgen.

15. De ruimte en tijd nemen.

In het leven is het een komen en gaan van indrukken, gevoelens en emoties die allemaal moeten worden verwerkt. De eigen bekwaamheden worden door vallen en opstaan verwezenlijkt men alle besognes eromheen. Als er geen fiets beschikbaar is om te leren fietsen is dit een andere zaak dan met stimulans en zijwieltjes. Wat er zich voordoet, de eigen wensen en die van anderen met verwachtingen is een complexe wirwar. Elk mens leert uiteindelijk kiezen voor zijn eigen waarheid of die van anderen. Aangepast gedrag heeft voordelen en voorkomt veel conflicten, maar heeft innerlijke beperkingen. Altijd voor de lieve vrede en sociaal zijn geeft innerlijke spanning. Het ego wil zich ontwikkelen en de eigen visie wil verwezenlijkt worden en dat geeft spanningen. De innerlijke wereld zal met de uiterlijke wereld in harmonie moeten komen. Dit vraagt zorgvuldigheid in het honoreren van de aandacht die het vraagt, negeren heeft geen zijn. Een conflict verdwijnt niet door te doen alsof het er niet is. Bedenken wat er werkelijk speelt en bezinnen wat hiermee te doen of, aan te veranderen vraagt een rustige geest. Hiervoor tijd en ruimte maken en alles van alle kanten afwegen, zal vanuit het innerlijk de oplossing geven. Zoals de stroom zijn bedding vindt is alles in het leven betrekkelijk, keuzes hebben tijdelijke waarde. Iedereen is vrij ze te herzien met nieuwe inzichten. De weg om hier te komen is de leerschool van het leven en vraagt integreren van alles wat zich voordoet.

16. Het leven in vreugde leven.

De tegenslagen in het leven moeten door de mens zelf worden overwonnen, of hij wil of niet. Kiest hij in onvermogen er niet voor te leren van ervaringen, dan staat de ontwikkeling op dat gebied stil. Er zijn veel mogelijkheden om van te leren en de leerervaring zal zich nog verschillende keren voordoen. Uiteindelijk treedt er dan een herkenning op en is de tijd rijp om ermee te doen wat gedaan moet worden. Stilstand in de ontwikkeling is achteruitgang, want er kan niet worden doorgegaan. Dat geeft evenals bij een rivier die niet verder kan stromen, stagnatie voor er een andere stroom op gang komt. Het levenspad is even organisch als de stroom van een rivier, soms bruist het in een mooie waterval. Als de stroom te woest wordt zal het schade aanrichten of over de oevers treden. Dat vraagt altijd meer werk dan bijtijds de stroomversnelling, of stagnatie aan te pakken. Iets niet opmerken is anders als de ogen sluiten voor naderend onheil. Met elke ruzie en opstandigheid meegaan, geeft geen rust in de eigenheid. Ontwarren en kiezen wat wel en niet op het eigen levenspad komt vereist overzicht. In de actie van boosheid, miskenning of andere soorten ontevredenheid krijgt eerlijkheid geen kans. Duidelijkheid kan alleen gevormd worden door de eigen acties en belangen af te wegen op zuiverheid. De balans op maken en hierna kiezen geeft inzicht waarop de stroom van het leven weer verder kan. Misnoegd zijn, zichzelf te kort doen in vreugde en liefde levert nooit de gewenste resultaten op. Eerst zal het ego gescheiden dienen te worden van de actualiteit. De ware gevoelens uit het innerlijk kunnen dan aangeven hoe het levenspad in vreugde vorm kan krijgen.

17. Weten waarom de dingen gaan zoals ze gaan.

In het ongewisse zijn is een onduidelijke situatie die geordend kan worden door bewuste acties. Betreft het een verrassing waarvoor geduld moet worden opgebracht is anders dan wanneer iets onduidelijk wordt en blijft. Elk mens is in staat de eigen acties te ontwarren en op zuivere intenties te bekijken. Juist hierdoor kan geleerd worden een zuiverheid in het leven te ontwikkelen. Stelen vanwege honger komt in de westerse maatschappij amper voor en heeft door dit gegeven een andere lading. Stelen vanwege de spanning die het oproept, of om te vergaren wat meestal niet aan het geluk bijdraagt is iets anders. Over de rug van een ander bewust zelf ergens beter van worden is hetzelfde. Dit geldt ook voor hebberigheid en ten koste van anderen rijkdom vergaren. Vaak begint het als een spel en worden de knikkers belangrijker dan de spelers als het ego toeslaat. Hiervan bewust worden kan alleen door achteraf te voelen wat er is gebeurd. De glorie van het ego maakt een gevoel los van almachtigheid en dit zal moeten worden ingeperkt. Een kind dat voor het eerst kan lopen, fietsen of zwemmen vindt zichzelf fantastisch. Deze korte momenten van glorie vervagen snel door de beperktheid in de werkelijkheid. Later kan dit gevoel door het ego op te poetsen in uitdagingen aangaan worden teruggehaald. Een kind leert ervaren dat dit soort overwinningen op zichzelf maar klein zijn in het leven. Relativeren van alles wat er gebeurt en de consequenties trekken is voor hemzelf en naar anderen van belang. Soms betekent dit terughouden van het ego en soms juist niet. De waarheid opeisen kan wel altijd rechtvaardig lijken, maar de verrassing van een surpriseparty is er dan weer niet.

18. Voorleven van verdraagzaamheid.

Veel dingen herhalen zich en lijken hetzelfde in te houden wat al geleerd was. Dit is de basis, zoals eerst met een simpel leesboek de letters tot een geheel kan worden gelezen. Als alles in het leven al hetzelfde lijkt te zijn, dan is er de variatie die het eigen ego eraan geeft van belang. Met gevoelens van mededogen naar een ongeval kijken is anders dan de gebeurtenissen reconstrueren. Helemaal anders wordt het als er een vooringenomen betweterigheid gaat meespelen. In de vorm van voor een ander bedenken zo doe je dat niet, of als veroordeling van een nalatigheid. Voor iedereen geldt dat er weleens een moment van onoplettendheid is, of niet alert anticiperen. Dit kan uit boosheid leiden tot het recht in eigen hand nemen in beter weten. De grens wordt overschreden door op de vuist te gaan, of snijden van een andere weggebruiker. Boos toeteren is een mildere vorm maar kan al heel verstorend werken en lost eigenlijk niets op. De eigen schrik zit vaak in de actie en daar hoeft een ander niets mee te doen. In alle acties is de eigenheid aanwezig, zowel in over je heen laten lopen als in kordaat optreden. Wat nodig of wenselijk is hangt af van de mogelijkheden die er zijn en wat er nodig is op dat moment. Een ervaren zwemmer kan een kind uit het water redden, dus niet iedereen hoeft in het water te springen. Rustig de situatie opnemen en vanuit de eigenheid reageren is altijd de beste manier. Dan kan een lieve vergevingsgezinde lach meer oplossen dan andere acties.

19. Vooraf bedenken wat wenselijk is.

Elk mens is in staat de eigen wensen te vervullen voor zover dit mogelijk is. Droomwensen of fantasieën zijn altijd in de geest aanwezig voor een weidser beeld van het leven. Alles klakkeloos accepteren zoals het zich voordoet lijkt gemakkelijk in te vullen. De eigenheid op een laag pitje zetten ten behoeve van anderen is soms ook noodzakelijk. In een gezin kan niet iedereen over alles de leiding en het overzicht claimen. Taakverdeling is een handig hulpmiddel om verantwoordelijkheid te delen, dit geldt ook voor werksituaties. De baas in zijn functie honoreren en in een taakverdeling samen het werk vorm te geven kan tot diepe tevredenheid leiden. Zelf baas willen zijn is dan als groeiproces een optie die eerst in de geest tot stand komt. Dit droombeeld wel of niet honoreren moet in het innerlijk vorm krijgen en uitgewerkt, voor het tot stand kan komen. Dit proces is niet tijdgebonden, soms is het snel duidelijk of lang onduidelijk. Een mens is vrij te kiezen welke stappen er gezet worden, al of niet aangemoedigd door de omgeving. Broers en zussen die in ondersteuning vinden wat gekozen moet worden zijn meestal te goeder trouw. Toch zal de eigen keuze in vrijheid gemaakt moeten worden en alles erbij betrokken moeten worden. Afwegen kan hierbij achterdocht zijn in klein maken en overmoedigheid als een te groot ego. Uiteindelijk zal de keuze vanuit het innerlijk gemaakt worden in wel of niet tot actie overgaan.

20. Beginnen bij het begin.

Bij het bedenken van een plan kan de volgorde van groot belang zijn en moeten worden gewijzigd. Met het dak beginnen om een huis te bouwen is onmogelijk, het zal altijd van de grond af aan opgebouwd moeten worden. Behalve deze daadwerkelijke aarding is voor elke actie een goede gronding noodzakelijk. Als het niet stevig staat, gegrond is kan alles gaan zweven en als los zand verwateren. In de denkwereld mag dat om een volgende keer te weten waar het beter kan en veranderd ten goede. Een bruiloft organiseren begint niet met het jawoord, terwijl het daar wel om gaat. Het feest als eerste organiseren en plannen kan niet op het end, vaak vanwege organisatorische noodzaak. In de geest zal alles diverse keren voorbijkomen en een geheugensteun is alles op papier te zetten. Dan kan het hoofd weer leeg worden van alles wat van belang is en met andere dingen worden begonnen. Deze afronding door het op te schrijven is de eerste vorm van aarding door het als het ware in de aarde te zetten. Gedachten vangen in woorden is een versteviging van het innerlijk weten naar buiten, aan het papier toevertrouwen. Er hoeft in dit stadium nog geen enkele definitieve keus te worden gemaakt. Alles mag nog meer, beter uitgewerkt worden om het volmaakt te kunnen krijgen met alle beperkingen die er zijn. Eerst bedenken, uitwerken en dan doen voorkomt grote vergissingen is een prima hulpmiddel. Maar beginnen met het huwelijksaanzoek is een vereiste, want als er nee wordt gezegd kan er geen bruiloft komen.

21. Alles te boven komen.

In het leven zijn er veel ingewikkelde, verdrietige en soms onoplosbare situaties die de vreugde beïnvloeden. Meestal lossen de problemen zichzelf als het ware op als de situatie wordt geaccepteerd zoals hij is. Een mens kan veel verdragen en is vrij om te kiezen wanneer iets te heftig of verkeerd is. Overgave en eerst ervaren hoe de situatie is kan door inzicht veel oplossen over de eigenheid. Als er iets is, of tot stand is gekomen speelt de eigen rol en de eigen visie erop altijd mee. Al lijkt het onbeduidend, zwijgen, of weggaan zijn andere keuzes als ruzie maken, of gelijk willen krijgen. De alternatieven zijn vrij door iedereen te kiezen en kunnen wisselend worden gebruikt. Uit de situatie gaan zal voor de een het beste zijn om te ordenen en de eigen weg te bepalen. De nadelen zijn dan dat de ander geen reactie krijgt en er geen weerwoord kan zijn. Ruzie maken lost meestal niet veel op, maar dan is er gelijkwaardigheid. Zelfs als er niet geluisterd, of overtuigd is zijn beide verantwoordelijk voor het vervolg. Door zelfinzicht kan dan een keuze worden gemaakt en blijft in contact blijven mogelijk. Sommige situaties zijn onafwendbaar en zullen als gegevenheid geaccepteerd moeten worden. Een dreigend faillissement en de onmacht ervaren, ontslag om welke reden dan ook, of iemand verliezen zijn zware situaties om te ervaren. Toch zal door de onvermijdelijke acceptatie en het moeten accepteren altijd een alternatief komen. Dan kan er uit de as als een Phoenix weer kracht komen en het verdriet verdwijnen.

22. Vooraf recht spreken.

In gedachten is de werkelijkheid na te bootsen als voorbereiding op de werkelijkheid. Er zijn talloze mogelijkheden en de geest kan kiezen uit allemaal. Wat uiteindelijk het beste is om te verwerkelijken, kan dan voorgewerkt worden en uitgedacht. De menselijke geest is hiertoe in staat, maar kan zich dan verliezen in de eigenheid. Een prachtig huis met allerlei mogelijkheden zal ook bouwtechnisch moeten kunnen worden uitgevoerd. Dat is het in de aarde zetten met de realiteit van elke dag, met materialen, kosten en uitvoeringsmogelijkheden. Bij minder concrete acties kan het ego een loopje nemen met de werkelijkheid. In gedachten kan er niet op een aardse manier worden ingevuld wat niet tot de eigen competentie behoort. Andermans gedachten zijn niet als stenen af te wegen in dit proces. De eigen bevlogenheid hoeft niet gedeeld te worden, elk mens is vrij hierin zelf te kiezen. Daar zal met overreding veel egokracht nodig zijn en dit kan snel te veel zijn voor die ander. Deze teleurstelling kan hardnekkig worden ontkend met een groeiend zelfbewustzijn die voorbij de werkelijkheid gaat. Dit is te vergelijken met te denken dat er duizend stenen voor het bouwen van het huis nodig zijn. Als blijkt dat dit teveel of te weinig zijn, zal er een bijstelling nodig zijn. Denken tot het gaatje dat het eigen gelijk werkelijkheid wordt, zal dan teleurstellend zijn. Het huis is dan of half af, of er kan nog een garage van de overgebleven stenen worden gebouwd. In het eerste geval moet het ego de nederlaag accepteren, in de tweede floreert het ego in beter weten. Wanneer in gedachten de waarheid van de ander er ook mag zijn, kan het altijd nog alle kanten op.

23. Voorbarig conclusies trekken.

De eigen gedachten zijn moeilijk te beteugelen als ze eenmaal in de fantasie losgelaten worden. Het is alsof ze alle hoeken van de kamer besnuffelen en er vrijelijk iets van vinden. Hoeveel en hoe vaak de geest dit toelaat is aan de persoonlijkheid zelf. Het stoppen van de gedachtestroom en conclusies eruit trekken is aan de mens zelf. Het kan een verruiming van mogelijkheden zijn en de keuze is vrij er wel of niet iets mee te doen. Door voor herhaling ervan open te staan kan de vorm duidelijker worden, maar het vereist overgave. Als een willen laten bevruchten van nieuwe ideeën, zonder hieraan vaststaande conclusies te hoeven verbinden. Wanneer aan elke gedachte vorm wordt gegeven, wordt het leven een chaos. Dit is als in een winkel alles wat een beetje aantrekkelijk lijkt in het mandje leggen om te kopen. Bij de kassa is selectie eigenlijk niet meer mogelijk en zal er afgerekend moeten worden. Ervoor is er altijd nog een keuze te maken, zelfs in de rij kan nog worden geselecteerd. Dit veronachtzamen is aan het vermogen dit te gebruiken te kort doen. Soms kan iets later beter, minder of niet meer van nut worden gezien en alsnog worden geruild of teruggebracht. Zo is het ook met gedachten en ideeën van fantasie naar de werkelijkheid brengen. Bij de uitvoering zullen andere zaken van belang zijn en kan het idee geen werkelijkheid worden. Doorvoeren van de uitgedachte fantasie zal dan steeds minder vreugde geven en een tegenstand worden.

24. Verschillen herkennen.

Soms lijken gebeurtenissen herhalingen en worden de minieme verschillen amper opgemerkt. De eigen interpretatie heeft dan vrijelijk spel om alles in te kaderen. Een nieuwe auto kopen is een activiteit die bepaalde aantrekkelijke en minder aangename kanten heeft. De eerste keer zal de aandacht voluit gevestigd zijn op de auto, de vormgeving, de kleur en het motorvermogen. De prijs is als uitgangspunt hierin mee berekend, maar zal altijd verhoogd worden noodzakelijke alternatieven. Matten zijn dan een kostenpost die niet kan worden overgeslagen, maar wel oninteressant en prijzig. Deze ervaring zal pas later weer boven komen en een volgende keer erbij berekend worden. Toch zullen er dan ook weer onverwachte kosten, of mogelijkheden zich voordoen. Wanneer de gewenste kleur niet geleverd kan worden, heeft dit consequenties voor de eigen flexibiliteit. Dan blijkt een kleur heel erg, of juist niet belangrijk te zijn om een keuze te maken. Was de eerst keer een felrode auto een beetje donkerder tegengevallen, dan zal er meer aandacht voor de kleur zijn. Op deze manier komen in de geest alle nuanceringen aan bod die afgewogen in mogelijkheden en wensen vorm krijgen. De verschillen ervaren is vaak moeten nadenken en kiezen, terwijl het een al een uitgemaakte zaak was. Het kan ook een uitdaging worden, als een toevoeging aan het eigen uitgedachte plan, wanneer de mogelijkheden worden vergroot.

25. Blijven hangen in het begin.

Fantasie in de werkelijkheid zetten is een bewuste keuze en soms wordt dit min of meer in de schoot geworpen. Een aantal keren over iets dromen, een auto, geliefde, of kledingstuk kan opeens in de werkelijkheid komen. Dat is een moment van blij worden bij het zien van wat het moet zijn en het ervaren als een verrassing. Bijna als wakker worden door dit wonder dat zich zomaar voordoet en dat door de overgave hieraan alles vanzelf lijkt te gaan. Alsof alles was voorbereid dat het alleen geaccepteerd en gedaan hoeft te worden. Het voorwerk was al in de geest gedaan en de aardse stappen kunnen dan worden gezet. Als het ego het niet kan accepteren dat dit zomaar kan en gaat afwijzen, gebeurt er niets. Het zelf wil regelen is de ene kant en zich te klein voelen om het te accepteren de andere. Dan blijft het bij fantasie en zal er nog weleens weer als uitdaging voorbijkomen. Elke afwijzing heeft consequenties voor de persoonlijkheid, ongelovigheid is de eigen kracht over- of onderschatten. Achterdocht bij iets wat zich voordoet kan een hindernis zijn om te accepteren. Alles als goedgelovigheid accepteren wat op het levenspad komt, is naïviteit en het zelfbewustzijn negeren. In vrijheid en vertrouwen ermee omgaan en ervan leren, is de bedoeling. Afwijzen is stilstand en dan blijft het fantasie in een droomwereld, zonder begin of einde.

26. Recht doen aan het geweten.

Er doen zich vaak situaties voor die een beetje twijfelachtig zijn in eigen belang, of dat van de ander honoreren. Het verstand beredeneert vanuit de eigen situatie en het ego beoordeelt of het terecht is of niet. Dit is rechtvaardigheid als het goede wordt gedaan en er geen sprake is van benadeling of misleiding. Vaak is de situatie met een gevoel van onrechtvaardigheid de oorzaak dat er twijfel ontstaat. Alle factoren spelen factoren een rol en er hoeft niet een verliezer te zijn. In het begin is het vooral niet de hebberigheid, een soort winstbejag om er zelf beter van te worden aan de orde. Dat komt pas later als er met het vaandel van rechtvaardigheid het eigen recht wordt opgeëist. Steeds alert blijven en de oorzaak en gevolgen eerlijk overzien is een moeilijke opgave met afbakenen van de realiteit. Smartengeld is vaak moeilijk in te schatten als er gevolgen zijn over langere tijd. Dan lijken de uitgekeerde bedragen heel hoog te zijn vergeleken met het letsel dat er is. Naar eer en geweten handelen en eisen zal recht aan het eigen geweten moeten doen. Als de bal van de buurjongen een oud raam vernielt is het onzin om volledige vergoeding te eisen. Het erbij laten zitten is ook onzinnig, daar leert de buurjongen ook niets van. Een soort taakstraf is daarvoor een prima oplossing, waarbij niet het onderste uit de kan wordt opgeëist. Deze middenweg vinden kan door naar het geweten te luisteren en het ego hoeft zichzelf dan niet op de borst te slaan. Gewin ten koste van een ander zal alleen hebberigheid in de hand werken en nooit tot vreugde leiden.

27. Opgeven is overgave.

Wanneer er stagnatie is, kan alles worden heroverwogen om nieuwe keuzes te maken. Een plan staat meestal vast en alles zou volgens dit plan moeten verlopen. Openbaar vervoer is het voorbeeld van beide, wat zou moeten en waar het niet bewaarheid wordt. Vertraging heeft altijd een oorzaak door wiens schuld dan ook, als er al sprake is van schuld. Soms is het beter als de dingen anders gaan dan gepland, maar dat blijkt meestal later. Laten gebeuren wat zich voordoet zonder oordelen is iets wat het ego amper kan. Overgave zonder bemoeienis wordt vaak gezien als falen en niet op je zaakjes letten. Hoe het kan gebeuren komt door onvoorziene omstandigheden, die keuze vragen. Hierop ageren en protesteren zijn keuzemogelijkheden, maar gewoon de bus pakken kan ook. Een mens is flexibel en kan altijd zelf kiezen, uiteindelijk valt alles weer op zijn plaats. Vastbijten in onrecht heeft ook geen enkele zin, daar wordt niemand blij van. Kiezen om het onrecht aan de kaak te stellen wel, dan kan de onvrede worden opgelost. Dan wordt de energie in constructiviteit omgezet en vaak een verbetering duidelijk. Meestal is dat niet tijdens de ontstane situatie, maar kan later in rust alles worden overzien. Dat is wanneer de verbetering duidelijk wordt, als het ware eruit wordt gelicht. Dit kunnen herkennen is een waardevol proces en leidt wel tot vreugde. Het kan alleen als de ergernis is losgelaten, dan is er de ruimte voor inzicht in deze overgave.

28. Overvragen van anderen.

De modus tussen overvragen en nooit hulp vragen is alleen door ervaring te leren. Zelfstandigheid betekent niet het inzicht van een ander bagatelliseren, maar waarderen. De eigen persoonlijkheid is prima in staat om te beoordelen wat wenselijk is, of overbodig. Als er sprake is van ongevraagd advies, of bemoeizucht kan dit in de wind geslagen worden. Beleefd accepteren van zoiets vervuult de geest en geeft als het teruggedraaid moet worden altijd nawerk. Zelfstandigheid is aan de orde in zelf bepalen wat er wel of, niet noodzakelijk is. Nee dank je is hetzelfde als ja graag wanneer er niet om is gevraagd. Maar bij herhalende innerlijke vragen, of onduidelijkheid dreigen vast te lopen is iets anders. Daar is hulp voor in medemenselijkheid, ervaringen van anderen en meedenken om van te leren. De eigen ik kan erg moeilijk de eigen visie bepalen en alle bijkomstigheden overzien. In de situatie vastlopen geeft een verengde blik, een ander is hierin niet verstrikt. Dan kan overzicht of inzicht bevrijdend, of aanvullend werken en heilzaam zijn. Het probleem kan door een andere blik worden gereduceerd en vaak verdwijnen. Het zou jammer zijn de kwaliteiten van anderen niet te gebruiken voor het eigen welzijn.

29. Beslissingen nemen vanuit het hart.

Niet beslissen en een ongewenste situatie laten voortduren kweekt eelt op de ziel. Het is niet meer iets willen veranderen aan wat niet meer werkt, of tegenstaat. Actief hierin verandering brengen heeft te veel consequenties en wordt op deze manier uit de weg gegaan. Toch zal de situatie blijven voortduren en door onverschilligheid als een soort afwenden wordt niemand hier blij van. Uiteindelijk zal er een oplossing komen die vaak niet gewenst is, maar een doorbraak is. Als dit tegen de eigen zin is, komt dit doordat de eigen zin niet is gehonoreerd. Dan gaat vanzelf het tij zich keren, als de stroom van een rivier zich verlegt door obstakels of veranderingen. Ongewenste situaties niet vanuit oprechtheid oplossen en eromheen draaien gaat vanuit het ego. Niet durven, of kunnen en het vraagt moed om de juiste beslissing te nemen. Ervoor is aan de orde of het hart gekend wordt, er geluisterd wordt naar het innerlijk weten. Wat goed is voor iedereen is altijd de norm, de eigenheid mag vanuit zuiver egoïsme hierin ook meedoen. Het eigen belang nastreven met gewin om ten koste van een ander er beter van te worden is dat niet. De nuances in egoïsme zijn groot, het hart weet altijd wat goed of de verkeerde beslissing is. Leren luisteren in eerlijkheid en zuiverheid kan een mens alleen door ervaring leren. Soms neemt hij de verkeerde beslissing en kan door spijt betuigen of vergeving vragen dit worden teruggedraaid en hersteld.

30. Vergeven betreft niet alleen de ander.

Wat gebeurt kan niet altijd in alle opzichten volmaakt zijn, op aarde leven betekent leren engel te zijn. Alles moet geleerd worden en helaas meestal door fouten die zijn gemaakt. Het kwaad is dan al geschied en de eigen rol hierin wordt vaak pas achteraf duidelijk. In de hitte van emoties is het ondoenlijk alles alleen maar zuiver te zien en hiernaar te handelen. Het innerlijk weten wijst door reconstructie en het gevoel hierbij te betrekken de weg naar zuiverheid. Dan ontstaat er een zeker weten van binnenuit wat beter was geweest en hersteld moet worden. Dit kan zijn vergeving vragen aan de ander, maar meestal is dit van later orde. Eerst is de verwerking voor het gebeurde noodzakelijk om totale duidelijkheid te verkrijgen en de eigen acties te begrijpen. Pas dan kan het eigen ik begrijpen waarom het zo is gegaan en kunnen de nuances duidelijk worden. In deze intense poging helderheid te krijgen komt de zware energie die er rond het gebeurde hangt al te vervallen. Niet meer in boosheid en nijd terugkijken, geeft het innerlijk de ruimte tot bezinning. Pas daarna is in innerlijke rust en acceptatie van alle factoren vergeving mogelijk. Allereerst zal het innerlijk de eigen acties moeten vergeven en weten wat ervan geleerd is. Zo niet is een begin, maar wat wel vraagt overzicht in wat er dient te gebeuren. Vaak is dat een stoffelijke blijk van verontschuldiging voor wat de ander is aangedaan en zal een bos bloemen dit kunnen verwoorden. Een oprechte omhelzing, of het eerlijk uitpraten met het eigen falen verwoorden kan nooit direct na het gebeurde. Die ander is bovendien ook met zichzelf bezig en in de eigen emoties zal vergeving niet boven aan zijn lijstje staan.

31. De weg volgen die zich voordoet.

Het levenspad gaat niet allen over rozen, soms zijn de doornen zo pijnlijk dat de moed een mens in de schoenen zinkt. Doorgaan op de oude weg is meestal geen optie, bijstellen van de verwachtingen is altijd noodzakelijk. Of het nu de eigenaardigheden van een ander of van zichzelf zijn, het is leren leven met de gegevenheid. Wanneer het onhoudbaar wordt dient zich vaak langzaam aan. In het voelen vanuit het innerlijk weten wordt dan duidelijk dat het zo niet langer goed is. Wachten tot het slecht voelt is niet nodig, de signalen van weerstand zijn eerder duidelijk. Tegen de zin iets doen om de ander te plezieren, of liefdeloos in het leven staan is nergens voor nodig. Al lijkt de stap om te nemen groot, uiteindelijk kan niemand eromheen keuzes te maken in het leven. Keuzes vanuit gevoel, het innerlijk weten, of het hart maken kan hartzeer geven. Zowel voor de ander als voor zichzelf kunnen de consequenties groot zijn. Toch zal het gevoel de goede keuze te hebben gemaakt uiteindelijk komen, tenzij er vanuit het ego is gekozen. Dan zal de weg terug een lijdensweg zijn en deemoedigheid naar de ander of zichzelf. Iedereen mag fouten maken en op zijn schreden terugkeren als de gemaakte keuze niet de juiste blijkt te zijn.

32. Vooraf gevolgen verwachten.

Alles wat op aarde gestalte krijgt heeft een weerslag, zoals bij het hout van een boom die wordt gebruikt. Iedereen draagt hieraan bij door het gebruiken van houten tafels en stoelen. Het misbruiken van dieren voor massa consumptie en het aanleggen van dammen voor de watervoorziening, niets blijft zonder gevolgen. Denken dat het wel mee valt, alles zichzelf wel herstelt tot een nieuw evenwicht is kinderlijk onbezorgd. Ontbossing heeft gevolgen, maar dit blijkt pas later en dan ligt de dader vaak al op het kerkhof. Het verstand en onbeperkte mogelijkheden uitwerken lijkt een enorme vooruitgang, maar dat is het niet altijd. Ziektes de wereld uit vaccineren en kinderen die door oorlog en honger sterven is een paradoxaal gegeven. Machtshebbers die denken rijk te kunnen worden door corruptie, vallen uiteindelijk door de mand. Ongestraft oneerlijk macht uitoefenen in gezin, werk of als machthebber zal niemand dienen. Daarmee maakt niemand vrienden en de waarheid zal altijd boven tafel komen. Alle mensen weten van binnenuit wat recht en onrecht is en het vergoelijken van gedragingen heeft een grens. De orde houden in een gezin vraagt een vorm van macht, dit gaat te ver met geestelijke, of lichamelijke mishandeling. Ditzelfde geldt voor een werkgever die een slavendrijver is en ook voor landelijke, of wereldlijke machtshebbers. Als het over de schreef, gaat keren gezinsleden, medewerkers en onderdanen zich hiertegen af en verenigen zich. Ruzie, nare ontslagprocedures en revoluties zijn het gevolg en zijn totaal overbodig, want alles kan anders. Elk mens weet wanneer hij over de schreef gaat in welke situatie dan ook. Luisteren naar het eigen innerlijk zal eerder rechtvaardigheid in een situatie brengen, maar daarvoor is moed en vertrouwen nodig. Zolang de mens zichzelf nog niet vertrouwd om in vrijheid en eerlijkheid te leven, blijven oude situaties en de gevolgen ervan bestaan.

33. Van goede voorbeelden leren.

Leren op school als onderwijs is een vorm waarin het ego de wijsheid van een ander moet accepteren. Om verder in het leven te komen zijn basisvoorwaarden onontbeerlijk en zelfs verplicht om te kunnen groeien. Lezen en schrijven leren is voor het maatschappelijk verkeer noodzakelijk en wordt onderwezen. Iedereen dit zelf uit laten zoeken is onnodig en onwenselijk, daarom is het geïnstitutionaliseerd. Jammer is dat andere goede vormen overnemen door het ego vaak eerst worden beoordeeld en afgekeurd. Zelf ontdekken zit in de mens en is een vorm om de eigenheid te leren hanteren. De eigen capaciteiten ontwikkelen met doorzettingsvermogen en als kwaliteiten leren beheersen. Dit is een andere vorm van leren op school, daar wordt de leerkracht als de deskundige gezien. Klakkeloos alles accepteren en voor waarheid houden is achterhaald, de vrijheid voor de eigenheid opeisen heeft andere kanten. Zelf alles willen uitvinden en uitzoeken is veel verloren energie, als basis nemen wat een ander al heeft uitgeplozen is handiger. Zoals een handleiding bij het in elkaar zetten van een meubelstuk gebruiken. Helaas is het ego vaak minder soepel in het accepteren van gedragingen die tot voorbeeld kunnen dienen.

Aaronskelk

Deel drie

Inhoud

Deel 3

1. De wereld is niet groot genoeg	82
2. Voor iedereen geldt hetzelfde	83
3. Anderen ter wille zijn	84
4. Voor anderen denken te moeten denken	85
5. De manier vinden om zelf naar eigen inzicht te leven	86
6. Voor het goede van alles en iedereen	87
7. Alles is van waarde	88
8. Verzet leren interpreteren	89
9. Zelf de keuzes maken	90
10. Verder gaan waar mee begonnen is	91
11. Voorbij de actie leren kijken	92
12. Opnieuw beginnen met een schone lei	93
13. Voor alles is een oplossing	94
14. Oude zaken laten rusten	95
15. Beslissingen nemen	96
16. Vooraf inschatten van mogelijkheden en beslissingen	97
17. Nergens voor terugdeinzen	98
18. Gedane zaken een wenselijke draai geven	99
19. Nieuwe pijn creëren	100
20. Oude vetes oplossen in jezelf	65
21. Beslissen toto waarachtig leven	102
22. Genoeg energie bewaren	103
23. Alles in liefde en vredige rust bekijken	104
24. Verwevenheid in alles en met iedereen	105
25. Voor iedereen geldt hetzelfde doel	106
26. De liefde altijd laten zegenvieren	107
27. Het roer wenden als het nodig is	108
28. Zelf bepalen wat het juiste is	109
29. De achterkant wordt de voorkant	110
30. Voor alles en iedereen hetzelfde willen	111
31. Nooit opgeven de innerlijke waarheid te leven	112
32. Beginnen met de innerlijke overtuiging	113
33. Het eigen innerlijke leven	114
Tot besluit	115

VERWERVEN VAN VAARDIGHEDEN IN ALLES.

Niets staat op zich, alles is verweven met elkaar en reactief om te ervaren en van te leren. De vaardigheden die verworven worden zijn bij aanvang nooit duidelijk, evenals de zekerheid van de eigen capaciteiten. Bekwaamheden ontwikkelen tot meesterschap is niet iedereen gegeven, zoals niet iedereen de beste van de klas kan zijn. De grootse dromen van een kind zijn nog kinderlijk eenvoudig en amper realiseerbaar. Gelukkig wordt niet iedereen een filmster en blijft prins, of prinses zijn een onuitvoerbare wens. Het is anders met een diep verlangen willen verwezenlijken wat zich als kind al manifesteert. De waarachtige verschillen openbaren zich gaandeweg in het verwerkelijken van de droom. Bij de een vervluchtigt de wens om dokter te willen worden en helpen genezen. Of rechtvaardigheid willen nastreven om advocaat, of rechter te willen worden. Het leven vormt zich gaandeweg en alle gegevens en omstandigheden maken een mens tot waartoe hij zich ontwikkelt. Of het tot grote of kleine bekwaamheden leidt zal uitkristalliseren als de kracht die zowel in het kleine als het grootse verborgen ligt.

1. De wereld is niet groot genoeg.

Als kind is het wereldbeeld te groot om te bevatten en beperkt het zich tot het waarneembare. Dit wordt gaandeweg uitgebreid en telkens wordt er op deze beperkte basis iets nieuws toegevoegd. Alle dieren in de dierentuin de eerste keer zien en bevatten, is te veel. De selectie gaat dan andersom vanuit de veelheid naar het kleinere wat wel te begrijpen is. Hier gaat de individuele keuze meespelen aan de hand van allerlei factoren. Een zebra met opvallende strepen en een giraffe met een lange nek worden eerder opgemerkt. De rust om vlinders te ontdekken, niet te verstoren en te onderscheiden is alweer een stapje verder. De een zal zich in het een bekwamen, zoals de kleuren van vlinders, of de acties bij apen. Het een geeft verwondering en bewondering, het ander roept hele andere gevoelens op. Zo wordt de beleving van de wereld geïntegreerd en steeds verder uitgebreid. Wat aangeboden wordt en door wie is ook totaal verschillend voor de ontwikkeling en het bevattingsvermogen. Het kan zich uitbreiden van de woonomgeving, vakantielanden naar interesse voor auto's, vliegtuigen, de sterren en de maan. Te veel om allemaal te kunnen verwerken en in totaliteit te verwerken en uitwerken. De wereld is groot genoeg om hierin de eigen weg te vinden en zelfs daarbuiten te beleven. Hiernaast het zichtbare en onzichtbare leren onderscheiden en toelaten, staat nooit los van het eigen beleven en de individuele mogelijkheden.

2. Voor iedereen geldt hetzelfde.

Rijk of arm, alle levens zijn met elkaar verweven en zullen door ervaren aan elkaar leren de eigenheid te vervolmaken. Een pasgeboren baby is de onschuld zelve, maar al snel ontpopt zich zijn eigen aard. Hoe en wie en wat in zijn opvoeding een rol speelt, bepaalt het begin van zijn leven. Uiteindelijk beslist hij zelf over alles en bepaalt hij zijn eigen leven. Deze leerervaringen kunnen verschillen en soms lijkt het voor de een gemakkelijker te zijn dan voor een ander. Een kind dat gehandicapt wordt geboren, heeft vaak duidelijk aantoonbare mankementen. Dat verhindert meestal niet het al of niet gelukkig zijn, maar voor ouders is het een hele zware opgave. Waar en wanneer het zwaartepunt in het leven zich aandient is voor iedereen anders. Daarbij mag iedereen zelf bepalen dit als een dieptepunt te zien, of als acceptabele inzet. Diepe vreugde kan zich juist aandienen in kleine dingen en in verbondenheid. Door de eenvoud worden ze herkend, veel geld verdienen stemt uiteindelijk ook niet tot tevredenheid en geluk. De levenslessen geven een ander inzicht in het eigen functioneren en de mogelijkheden tot verandering. Deze blikverruiming met als basis open in het leven staan, zal steeds weidser worden. Verbanden worden sneller begrepen en de eigen inbreng door ernaar te kijken vervolmaakt. Soms zit het mee en soms zit het tegen dit leren in overgave en acceptatie is beide kanten ervaren. Juist door deze verschillen in het innerlijk te verwerken maakt de mens rijk aan ervaringen.

3. Anderen ter wille zijn.

Een samenleving berust op bereidwilligheid van alle betrokkenen om in goed vertrouwen het juiste te bereiken. Persoonlijke doelen moeten hieraan voldoen als uitgangspunt en de eigen acties dienen hierop afgestemd te zijn. Soms gaat het ego in creativiteit verder dan deze algemene belangen en kan het een aanvulling zijn. Meestal is niet ieders belang gediend bij ego ontwikkelingen en kan er veel ruis ontstaan. Als blijkt dat degene die het bedacht heeft er zelf beter van wordt, kan dit onbedoeld zijn. Maar wanneer het wel de bedoeling was, is het gemeenschappelijk belang verdwenen. Dan wordt door deze actie de gemeenschappelijkheid verbroken en ontstaat er een tegenbeweging. Dit gebeurt aanvankelijk louter door gevoelens van rechtvaardigheid. Iedereen zal zich tegen een nieuwe, soort gelijke actie gaan verzetten en verharden bij een de herhaling. Door de veranderingen in alle ego gevoelens verdwijnt de bereidwilligheid met gezamenlijke belangen. Ontrafelen van wat er onbedoeld, onopgemerkt en ongezien zich vormt, is een ingewikkelde zaak. Het aanwijzen van een zondebok, de schuldige is in het proces niet terecht door de samenloop. Als dit niet samen eerder in openheid is besproken, is iedereen debet aan de situatie. Deze zondebok verwijderen zal snel tot een nieuwe soortgelijke situatie leiden, waarin allen verantwoordelijk zijn. Voor een zuivere samenwerking geldt leren hanteren van oprechtheid door gevoelens uitspreken. Roddel en achterklap veroorzaakt evenveel schade als de ego actie die verkeerd uitpakkt heeft.

4. Voor anderen denken te moeten denken.

Ervaringen opdoen in het leven geeft ervaringsdeskundigheid dat voor anderen kan worden ingezet. Dit kan heel nuttig zijn, zodat niet iedereen alles zelf moet uitzoeken van het begin tot het einde. Diverse instellingen zijn in het leven geroepen om mensen bij te staan in deze specifieke ervaringen. Al voor het begin van het leven is het prettig geïnformeerd te worden over conceptie, zwangerschap en geboorte. Hierna begint de eigenheid en de eigen weg willen volgen zich bij ouders en kinderen af te tekenen. Zoals zelf willen kiezen een kind 's nachts te laten huilen, of in bed te nemen. De ervaring van anderen wordt dan selectief gebruikt in het eigen leven en voor de eigen doeleinden. Ieder mens is uniek en ervaart het leven zoals het zich aan hem voordoet, ook in het maken van eigen keuzes. Het wel of niet de raad van een ouder, of iemand anders opvolgen is een eigen keuze. Anderen weten goedbedoeld vaak beter, maar elk mens mag de eigen weg in het leven kiezen. Als een advies vrijblijvend is gegeven, is het altijd aan de ander dit wel of niet op te volgen. Reglementaire verboden, of aanwijzingen verschillen hiervan door het algemeen belang. Eenrichtingswegen zijn bedoeld ter regulatie, de verkeerde kant inrijden heeft gevolgen. Een goedbedoeld advies zelf wel, of niet willen opvolgen, is de vrijheid die elk mens mag en moet hanteren om ervan te leren.

5. De manier vinden om zelf naar eigen inzicht te leven.

Zelf weten wat willen is een moeilijke opgave, het een staat nooit los van het ander. In de liefde is verdubbeling van de vreugde door een ander te plezieren. Het is als investeren door te geven en de vruchten van het geluk van de ander mee te proeven. De tevredenheid van een baby als na het huilen met een vol buikje een lieve lach verschijnt, is goud waard. De twijfel of het wel of niet al etenstijd was, is hierdoor totaal verdwenen. Verstandig zijn en het gevoel uitschakelen is meestal niet de bedoeling, maar als het kind te dik wordt moeten er andere grenzen worden getrokken. Deze grenzen zijn alleen maar door het gevoel, het innerlijk weten te trekken om zuiver te zijn. Niemand wil de geliefde bewust afwijzen, misbruiken, pijn doen, of laten verhongeren. Vanbinnen voor zichzelf grenzen trekken vergt zelfinzicht, die alleen door gevoel de innerlijke waarheid kan worden. Verstandig zijn is de conclusie trekken uit de grenzen van de eigen waarheid, die een ander vaak niet kan zien. Zelfs al is het inzicht er niet voor de ander en in liefde niet te verduidelijken, de eigenheid is de eigen waarheid. Het hele leven zal dit aan de orde zijn en niet alleen om te worden gebruikt, of misbruikt. Een ander dienen in liefde heeft altijd consequenties, want te veel wordt betutteling of, afhankelijkheid. Dan is de liefde hieraan opgeofferd, wat vooral niet de bedoeling was. Waakzaam zijn met betrekking tot het eigen inzicht, de eigen waarheid is altijd aan de orde. Het gevoel kan signalen geven en dit is te checken bij de ander. In de ogen van anderen is het meestal te zien, of in woorden, of acties. De ander serieus nemen en eigeengevoelens niet bagatelliseren, voorkomt veel onduidelijke afwijzing.

6. Voor het goede van alles en iedereen.

Het eigenbelang is waar een mens mee om moet gaan, de maat vinden wat in het midden ligt is een leerproces. Het ego kan grootse dingen creëren, van daadwerkelijke acties tot het overschatten van problemen. Het eigenbelang en de eigen mogelijkheden afbakenen in mogelijkheden en onmogelijkheden is de eerste stap. De eigen sterke en zwakke kanten ontdekken kan pas door ze te ervaren aan de werkelijkheid. De bekwaamheid is dan weer niet het enige dat telt, de ruimte die anderen wel of niet hieraan geven telt mee. Goed fietsen kunnen repareren betekent niet automatisch een bloeiend bedrijf kunnen starten. Hiervoor zijn weer andere bekwaamheden nodig en als er al een aantal fietsenmakers zijn, gaat dat niet lukken. Gelukkig heeft elk mens veel mogelijkheden, slechts weinig worden als wonderkind geboren. Een musicus als Mozart moest met zijn inspiratie weer een andere weg bewandelen, om zijn muziek ten gehore te brengen. Toch zit in elk mens een diep verlangen om tot stand te brengen wat hij van binnenuit weet en voelt. In de geestdrift lijkt alles vaak eenvoudiger dan in de aardse werkelijkheid. Toch is de voorbereiding in gedachten en het afwegen van mogelijkheden van het grootste belang. Dan kan de eigen wens ongehinderd worden uitgewerkt, zonder de inbreng van anderen. Wel is het ego dan onbeperkt en kan de hemel worden aangeraakt, de realiteit is erna vaak hard. Een flitsende carrière als filmster wordt minder vaak verwezenlijkt als gedroomd.

7. Alles is van waarde.

Een mening vormen is anders dan van binnenuit weten een proces dat vanzelf tot stand komt. Elke indruk van wat dan ook wordt bewust of onbewust geïnterpreteerd, ook als het niet wordt opgemerkt of wordt genegeerd. Het innerlijk beslist wat de geest wel of niet opneemt en waar het ego mee aan de slag gaat. Zelfs een bos bloemen ontvangen heeft al deze aspecten in zich, de blijdschap kan erbij worden verduisterd door achterdocht. Elk gevoel wordt beleefd als het een gedachte wordt, het ego geeft de kleur aan van de mening erover. Zonder dit zou het leven een ton vol belevenissen zijn en kunnen leerervaringen niet plaatsvinden. Hetzelfde geldt voor voedsel, alles eten, bijna niets, alleen gezond of alleen junkfood lusten. De eigen mogelijkheden gebruiken en keuzes maken beslist elk mens zelf, evenals ermee stoppen. Pas als het eigen innerlijk weten zover is kunnen keuzes worden toegelaten. Iets niet durven is de tegenhanger van overal onbesuisd op af gaan en beide ervaringen hebben voor- en nadelen. Zichzelf ervaringen onthouden, vanuit een klein ego is een bescherming die kan zowel kan dienen als beperken. Vanuit een groot ego de wereld verkennen kan een verrijking vol gevaren zijn, maar als ontdekkingsreiziger is dit juist noodzakelijk. In het leven is dat wat zich voordoet de moeite waard om te verkennen, zoals bij kleding ook niet alles hoeft worden gekocht. De echte waarde wordt meestal later pas duidelijk als het wel, of niet een favoriet kledingstuk is geworden.

8. Verzet leren interpreteren.

Ergens geen zin in hebben heeft meestal een oorzaak die nog niet duidelijk is. Naar buiten gaan als het regent kan weerstand oproepen, of juist een verfrissende actie zijn. Meestal is het verzet van het ego dat worstelt, in koppigheid en niet willen toegeven. Door in beweging te komen wordt ook het vastzitten van gevoelens en gedachten doorbroken. Dit is nodig om alles van een andere kant te kunnen zien. Wat als luiheid wordt benoemd is meestal een innerlijke worsteling en niet in een bewegende stroming. Als duidelijk is wat er aan de hand is, kan de oplossende actie worden uitgevoerd. Vaak zijn dit grenzen in het eigen gedrag die duidelijk worden door gevoelens. Een ander is altijd de spiegel van de eigen gedragingen en wat een ander zegt of doet gaat altijd over het eigen gedrag. Gedrag van een ander kopiëren of afwijzen, heeft ook te maken met de eigen normen. Wanneer deze moeten worden herzien of aangepast kan alleen door ze te ervaren. Voelt het niet goed, dan is er rust nodig dit te bekijken en herzien van alle gebeurtenissen en gedragingen. Pas als er duidelijkheid is en de complexiteit is ontrafeld, kan er weer actie komen. Dan is de innerlijke druk van de ketel en vaak is dit erkenning van eigen onhandige ervaringen. Dan kan door het verkregen inzicht er wat aan worden gedaan, hersteld, of met overgave verder gegaan. Zoals de stroom van de rivier bij stagnatie de stroom verlegt en een andere uitweg vindt.

9. Zelf de keuzes maken.

Vanuit de veelheid van mogelijkheden is het ingewikkeld iets af te stoten door hier niet voor te kiezen. Juist door het bekijken komen alle kanten naar voren en niets is alleen maar onnodig. Zelfs het weggooien van een kapot en versleten kledingstuk kan dit gevoel van gehechtheid oproepen. Afstand doen is door het afsnijden een beetje doodgaan door het gevoel van spijt en rouw. Toch ruimt het op, zowel in de kleerkast als in de geest. Het weten te moeten selecteren kan een steeds groeiende tegenzin oproepen. Hiermee om gaan is hetzelfde als voor allen geldt, de waarde moet opwegen tegen het huidige belang. In de stroom van het leven is alles is altijd in beweging. Het kan niet steeds gezellig kerst blijven, het leven gaat door en niets blijft hetzelfde. Daarbij is zelfs de ene kerst niet de andere, maar elke feestdag heeft zijn bekoring. Verjaardagen vieren is ook aan leeftijd onderhevig met verwachtingen en acties: het blijft geen kinderfeestje. Geliefd kinderspeelgoed dient een volwassene niet meer waar het voor bedoeld is. Uit sentiment alles bewaren dient niemand, een ander kind kan er immers van genieten. Terugkijken op wat was is zinvol om te gebruiken in het nu en als de lering brengt van waarden als blij en gelukkig zijn. Anders kan het worden losgelaten en komt er hierdoor ruimte voor nieuwe waarden. Regelmatig opschonen bespaart veel energie, soms is iets gewoon klaar om te laten gaan.

10. Verder gaan waar mee begonnen is.

Halverwege een actie stoppen is een verloren investering, terwijl bijstelling altijd mogelijk is. Uit de inzet is altijd iets te halen wat leren is door ervaring om wijzer te worden. Afronden naar tevredenheid kan altijd, zelfs als het droomhuis een tuinhuisje is geworden. Juist het proces om de eigen bekwaamheden te testen is belangrijk. Vanuit de fantasie de aardse werkelijkheid tegenkomen met onmogelijkheden en vaardigheden. Vaak lukt iets niet de eerste keer, maar wel door een andere kant te proberen. Een gebruiksaanwijzing is nog niet voor alle eigen gedachten voorhanden, maar kunnen ontwikkeld worden. De eigenheid hierin vinden en met de mogelijkheden die zich voordoen kan tot vaardigheden leiden. In het proces is er altijd een leidend inzicht, de innerlijke stem waarnaar geluisterd kan worden. Kiezen om tegen het eigen weten in door te gaan, is meer het gevecht met het ego. Te veel kracht zetten om een spijker toch ergens in te slaan, is meer baas willen zijn over de situatie op zich. Als alles is vermorzeld en de spijker er krom inzit, kan de schade worden opgemeten. De eigen rol hierin, waar het mis ging en de gevolgen kunnen worden bekeken vanuit deze leerervaring. Meestal is bij de schade opnemen die laatste slag er duidelijk niet had hoeven zijn. Toen was al duidelijk dat het zo niet zou lukken en het even weggelassen was beter geweest. Dan had in rust, los van het dreigende falen in de bezinning de oplossing zich wel aangediend.

11. Voorbij de actie leren kijken.

Eigenlijk is bij alles wel duidelijk dat het ergens toe dient, maar dit in overgave er laten zijn is niet wat het ego wil. Weten, bepalen en veranderen wat mogelijk is en onmogelijk door beperkingen, is de egokracht. Hiermee stoeien en overal uithalen wat erin zit, als het onderste uit de kan halen, is aangeleerd gedrag. Het is de manier om te overleven en in de basisbehoeftes te voorzien en een krachtig mens zijn. Een mens kan zich verwerklijken en tot grootse dingen komen, dankzij zijn ego. Op tijd aan de rem trekken en weten dat de bomen niet tot in de hemel kunnen groeien, voelt dan vaak als beperking. Als een uitdaging om te kunnen wat onmogelijk lijkt en de eigen mogelijkheden gebruiken. Door dit op de grens van overschatten is veel bereikt en zijn veel ontdekkingen gedaan. Voorzien van omstandigheden, calculeren van veranderingen groeit geleidelijk aan naar een steeds hoger niveau. Dan lijkt een blokkentoren van een kind kinderspel, maar het is de basis waar alles geleerd wordt. Terug naar de kindertijd is onnodig, maar leren begrijpen dat, waarom en wanneer de toren omvalt blijft noodzakelijk. Dat is de eigenheid bij natuurverschijnsels accepteren en ermee omgaan. Voorbijgaan aan beperkingen is als kind nog eens proberen, maar dan ook ervan leren.

12. Opnieuw beginnen met een schone lei.

Wat er te leren valt in het leven lijkt zomaar voorbij te komen, zoals na vallen weer leren opstaan. Het waarom ervan en de les die eruit geleerd is, wordt meestal veel later duidelijk. De een zal moeten leren voorzichtiger te zijn, de ander leren vertrouwen op het eigen inzicht. Ook dat is moeilijk terug te halen, deze levensles voegt zich in het leven in. Sommige speciale gebeurtenissen blijven wel duidelijk in de herinnering aanwezig, vooral als ze overweldigend zijn. De gewone dagelijkse dingen maken weinig indruk en zijn veelal op routine oproepbaar, als een laatste waarin de kwaliteit verborgen is. Dit maakt de mens sterk om op steeds ander en ingewikkelder niveau zichzelf in alles te bekwamen. Gaan fietsen is geen gevaarlijke onderneming meer en evenwicht bewaren met een grote kans op vallen. Juist deze groei in de fietservaring maakt het mogelijk dit uit te breiden en alle mogelijkheden ervan te gaan gebruiken. Als dagelijks vervoermiddel naar het werk, vakantie of ontspanning of een carrière met wielervedstrijden. De eigen kwaliteiten komen langzamerhand samen als een bundeling en allen door terugkijken kan het geheel worden overzien. Dan is duidelijk waar iets belangrijk was zoals die ene leuke band of valpartij met de les die hieruit getrokken kon worden. Steeds opnieuw kan er in alles opnieuw worden gekozen naar eigen inzicht, dat groeit met elke ervaring. Wel of geen regenjas meenemen is een andere keuze dan de eigen beperkingen moeten leren ervaren.

13. Voor alles is een oplossing.

Als er iets gebeurd is wat niet kan teruggedraaid, of worden verbeterd is dit wat er is. Vanuit dit gegeven zal er met deze nieuwe situatie verder gegaan moeten worden. Dat lijkt in het begin door de innerlijke tegenstand onmogelijk, maar alles vindt altijd zijn vorm. Wanneer de emoties en het ego niet meer blokkeren, kan de nieuwe situatie in alle rust worden bekeken. De eerder verborgen kanten kunnen zich ontwikkelen en in het leven worden geïntegreerd. Soms gaat dit zelfs vanzelf, of doen anderen dit zonder het te weten. Een gebroken dure Chinese vaas kan leiden interesse in kunst en een levensinvulling worden. Wat eerst onoverzichtelijk en onontkoombaar leek, kan een andere wending in het leven geven. Hoe eerder gekozen wordt met de stroom mee te gaan en te roeien met de riemen die voorhanden zijn, hoe beter. Verzet en tegenstand zullen altijd overwonnen moeten worden met veel pijn en verdriet. Wat onveranderlijk is kan niet weer worden omgebogen naar de oude situatie. Dit zou betekenen in de verleden tijd iets veranderen en dat is onmogelijk. Wat gebeurd is, is gebeurd de scherven opruimen is een moeilijke klus en het wordt nooit weer hetzelfde. Wel kan van hieruit een nieuwe wending plaatsvinden door het oude te laten zijn voor wat het was, want dit is verleden tijd.

14. Oude zaken laten rusten.

De geest van de mens kan halsstarrig in het verleden blijven ronddwalen en alles herbeleven wat er is gebeurd. Terugdraaien van die gebeurtenissen is niet mogelijk, het is alleen bedoeld om ervan te leren. Een koekje uit de koektrommel pikken kan afgestraft worden met een ferme tik op de vingers. De les die hieruit te leren is, lijkt duidelijk dit niet weer te doen. Zo gaat dit niet met een ego dat alles beter wil weten en gelijk wil krijgen. Dan wordt die tik als boosaardigheid gezien en een belediging die het eigen gedrag rechtvaardigt. Het is moeilijk dit proces te scheiden en te weten waar en wanneer iets verkeerd gaat door het ego. Er blijken dan ook nog eens twee soorten te zijn zowel het mokkende, beter weten als het bange alles maar accepteren. Onderschatten van het ego is even vervelend als het overschatten, beide zullen tot reëel proporties in het leven vorm moeten vinden. Alles beter denken te weten, of een ander alles te laten bepalen uit gemakzucht, angst, of onkunde zijn beide moeilijk te overwinnen. Dat kan alleen door vanuit het gevoel, de zuiverheid in de actie te achterhalen uit het gebeurde. Was er al een waarschuwing geweest dan is de conclusie duidelijk dat hier niet naar is geluisterd. De eigen innerlijke stem raadplegen in geval van twijfel is altijd de beste norm om te handelen. Hiertegen in gaan geeft lesmateriaal voor het hele leven op alle fronten.

15. Beslissingen nemen.

Aan elke gebeurtenis zijn verschillende kanten, als invalshoeken om ernaar te kijken. De eigen beleving wordt willekeurig gekleurd door de zichtbare acties en gebeurtenissen. Wanneer bij het weggaan naar een belangrijke afspraak de fiets een lekke band heeft, is actie noodzakelijk. Zelfs al is dit niet naar de afspraak gaan, alle mogelijkheden bekijken en beoordelen dient zich aan. Het kan zijn dat de afspraak niet het belang heeft wat eraan gehecht werd, of juist zo belangrijk is dat er een taxi gebeld moet worden. Meestal is het van een andere orde en zal de band gewoon nog wel even geplakt kunnen worden. Hierdoor wordt duidelijk dat er aan veel voorwaarden voldaan moet worden, zodat de geplande actie uitgevoerd kan worden. De lering kan zijn een volgende keer de fiets even te controleren van tevoren, of alvast een taxi te bestellen. Talloze mogelijkheden kunnen worden bekeken, afgewezen, of vanuit het gevoel nodig zijn. Elke maand een nieuwe band voor de zekerheid gaat te ver, de band oppompen is een beter alternatief. Zo gaat het met alles, elk mens kan zijn beslissingen nemen die hem goed dunken. Hoe en waarom beslist hij zelf, leren door vallen en opstaan is evengoed als vanuit voorzichtigheid voorkomen van het vallen. Leren is ook preventief kunnen handelen, elke keer weer een lekke band aantreffen, vraagt andere acties dan allen maar een taxi nemen.

16. Vooraf inschatten van mogelijkheden en risico's.

Het menselijk brein is in staat vooraf, tijdens, of na een activiteit in te schatten wat en hoe het resultaat kan worden bereikt. Een misrekening is snel gemaakt, want er zijn veel factoren die hierop invloed hebben. Bovendien blijven de factoren niet constant, zoals mooi weer kan omslaan in regen of storm. Bij de bouw van een huis speelt dit mee, maar ook bij het organiseren van spelactiviteiten. Wanneer het mis gaat zijn de gevolgen op dat moment nauwelijks te overzien, maar wel als ze vooraf zijn meegenomen. Paraplu's of een tent regelen is dan geen ad hoc actie, waarbij iedereen ongewild nat wordt. Zo simpel is het meestal niet, de zorgen vooraf kunnen zwaar wegen, omdat het eindresultaat niet bekend is. Dit is ook het geval in het dagelijks leven, bij het iemand naar de zin maken. Wat blijft tellen is het gevoel dat iets oproept, of het een uitdaging is of juist ergens aan voldoen met tegenzin. Wanneer het licht en vrolijk voelt, geeft het vreugde die zich kan vermenigvuldigen. Tegen de gevoelens van tegenstand ingaan vraagt bezinning om keuzes te maken. Aanvoelen dat iemand een bos bloemen niet als vreugde zal beleven, vereist een andere actie. Zo kan een zoen uit het hart als bedankje een betere keus zijn dan een duur bloemstuk.

17. Nergens voor terugdeinzen.

Het leven als een uitdaging zien om van te leren wat zich voordoet, geeft een vreugdegevoel. Helaas loopt niet elk avontuur niet helemaal, of helemaal niet af zoals in gedachten was gedroomd. Dit zijn de grootste en kostbaarste leermomenten die er zijn, door met twijfel alles onder ogen te zien en te lijf te gaan. Alle facetten dienen zich dan aan en het gevoel weet feilloos wat goed was, beter had gekund, of een verkeerde beslissing was. Niet andere dingen de schuld geven, maar alles in volle omvang in ogenschouw nemen. Door er zonder expliciete schuldvraag, oorzaak en gevolg naar te kijken zoals het is gegaan, wordt veel duidelijk. Open en als het ware schuldloos, kan vanuit deze vrijheid van handelen gekeken worden hoe het anders had kunnen gaan. Zelfs achteraf zijn dan veel dingen te herstellen en recht te zetten, al is het maar door sorry tegen iemand te zeggen. Dan zijn de wolken die het geheel omsluisden verdwenen en is de lucht weer opgeklaard. Omfloerste onduidelijkheden of conflicten kunnen dan uit de weg worden geruimd. Zonder deze zwaarte blijft er geen onnodige verkeerde energie als boosheid, angst of jaloezie omheen hangen. Met de gevolgen kan dan na het puin ruimen met een schone lei worden begonnen, als verworven wijsheid uit deze leerervaring.

18. Gedane zaken een wenselijke draai geven.

Gebeurtenissen uit het verleden kunnen tot muizenissen leiden die als littekens kunnen worden ervaren. Vaak steekt wat er gebeurd is de kop weer op en wordt alles in gedachten nog eens afgespeeld. Meestal leidt dit tot niets en kan er met wrok, verdriet, of gelatenheid weer zand over worden gegooid. Rusten laten betekent hier niet dat het helend is, maar eerder als ongebruikte mogelijkheden. Rust roest is hier van toepassing, het zou moeten slijten door de wonden te likken om te vergeten. Geen rust hierover kunnen vinden betekent dat er iets concreets gedaan moet worden. Alleen ernaar kijken en treuren blijkt niet de goede oplossing en die kan wel worden gevonden. Het gevoel geeft altijd aan of iets wel of niet goed voelt en de oplossing wordt er vaak bij gegeven. Begraven van gevoelens is niet mogelijk, het onvermijdelijke moeten accepteren wel. Daarvoor moet duidelijk zijn wat dit onvermijdelijke is en vaak is dit geen waarachtig gevoel, maar vastzitten. Naar dit vastzitten kijken door het weer aan het licht te brengen is de duisternis laten verdwijnen. Veel oude dingen zijn al lang veranderd en spelen niet meer dezelfde rol in het leven. Een vriendschap die vervelend is geëindigd, kan jaren later totaal andere gevoelens geven. Inzicht verkrijgen door ernaar te durven kijken met het vervolg, legt hele andere mogelijkheden en onmogelijkheden bloot. Hierop kan het gevoel worden bijgesteld en oude pijn anders worden ervaren of losgelaten.

19. Nieuwe pijn creëren.

Soms is het moeilijk te verwerken wat er allemaal in een situatie of relatie is gebeurd. Zonder een tevredenstellende uitleg blijft het doorwoekeren tot er klaarheid is. De inhoud van de uitleg zelf is niet van belang, het gaat om het vervolg. Verder gaan is met een al of niet acceptabele uitleg die er wel kan komen en mag zijn. Voor de eigen rust in het gevoel is het noodzakelijk oude pijn op te lossen. Anders bouwt zich om die oude pijn steeds meer nieuwe pijn. Dan wordt wat oud is steeds weer erbij vernieuwd en de pijn groter. Er zijn veel manieren om hierin de rust te verkrijgen, een ervan is vergeving vragen of ontvangen. Dan kan worden rechtgezet wat krom was en vergeven worden wat die pijn heeft veroorzaakt. Niets doen verergert de situatie, want het lost zich niet vanzelf op als het gaat groeien. Groter worden van de pijn is een alarmsignaal, dan is er actie geboden, negeren helpt niet. Vaak is er hulp van anderen nodig om nog te ontrafelen tot waar de pijn moet worden aangepakt. Als het dan duidelijk is met een gevoel van rechtvaardigheid, kan worden rechtgetrokken wat krom was. Dan kan het vervolg op wat er is voorgevallen recht doen aan het gevoel. Het leven kan worden vervolgd met de situatie zoals die is geworden, nadat dit recht is gedaan of gesproken. Met het eigen gevoel op het rechte pad blijven is een eerste vereiste om gelukkig te worden, of te zijn in het leven.

20. Oude vetes oplossen in jezelf.

De eigen gevoelens over wat er gebeurt in het leven zijn bepalend voor het levenspad. Zowel wat betreft bekwaamheden ontwikkelen als gevoelens toelaten. De eigen keus die wordt gemaakt is altijd de juiste om van te leren. Zelfs al blijkt het de verkeerde keus geweest te zijn, dan kan ervan worden geleerd. Hetzelfde geldt voor gevoelens, ze niet kunnen, of willen toelaten is een vrije keuze. Evenals gevoelens wel toelaten en uitwerken weer een andere keuze is. Alleen maar overal vrolijk over lachen is van hetzelfde kaliber als altijd overal om huilen. De juiste proporties vinden en uitwerken in het leven is een kunst die geleerd moet worden. Dingen wegstoppen, of onbespreekbaar maken vereist ook weer vaardigheden en lef. Uit angst iets uit de weg gaan en er niet over willen of kunnen spreken is dezelfde keuze. Het heeft allemaal te maken met het ego en in de eigen kracht durven te gaan staan. Dingen weglachen is alweer een andere reactie als bijtende humor, al zijn beide niet wenselijk. Een waarachtig en evenwichtig persoon worden vereist veel oefening om dit te bereiken. Onder ogen zien wat zich voordoet en van hieruit reageren vraagt een schone lei zonder blinde vlekken. Eigen emoties en problemen op anderen leggen is dat nooit, maar dit is wel oefenmateriaal. Zelf tot klaarheid in de eigen emotionele huishouding komen vergt eerlijkheid en doorzettingsvermogen, maar vooral veel liefde voor de eigenheid.

21. Beslissen tot waarachtig leven.

Niet kiezen voor het leven of de manier waarop de invulling plaats vindt, is onbewust leven. Dan lijkt het alsof alles toch wel gebeurt zonder enige notie van de eigen mening, of wensen. De eigenheid is al moeilijk te ontdekken, te bepalen en vanuit deze keuze te leven. De maatschappij en het wereldgebeuren staat ver af van deze persoonlijke doelen. Toch is elk mens onderdeel van het hele gebeuren en is persoonlijke betrokkenheid noodzakelijk. Het geheel kan niet zonder werkelijke inzet goed functioneren, dan ontstaat er uiteindelijk revolutie. Op zich is dit ook niet verkeerd, alleen verandert er meestal weinig hierdoor. Meestal vallen er slachtoffers en wordt de revolutie onderdrukt en verandert er weinig. De diepe betrokkenheid betreft vaak maar een kleine groep voortrekkers. Deze boegbeelden zijn echter wel het voorbeeld om de passie op te wekken van iedereen. Afzijdigheid van wat er werkelijk gebeurt in de wereld lost helemaal niets op. Bestrijden van onrecht in de persoonlijke leefomgeving is hiermee te vergelijken. Bewust worden van wat er aan de hand is betekent ook een mening over verbetering of noodzakelijke acties. Meestal blijft het alleen in de energie van afkeuren of steunen in meningsvorming. Achteroverleunen en bekritisieren is niet wat de mens in bewustheid te doen staat.

22. Genoeg energie bewaren.

Het leven is vol uitdagingen en leerervaringen, dit zijn geneugten en tegenvallers. Niet altijd nummer 1 kunnen zijn, of worden eist van het ego flexibiliteit om te ervaren. Toch kan datzelfde ego je brengen waar en wat je wilt bereiken, of juist niet. Als je de moed er niet voor hebt, of de puf eruit is, kan zelfs je ego je niet meer opzweepen. Dan is het te laat, ervoor heb je signalen genegeerd die je tot inkeer hadden kunnen brengen. Altijd druk zijn is hetzelfde als altijd verdriet en zwaarheid ervaren. Het meest desastreus is als beide in deze volgorde de geest verzwakken en het leven te zwaar wordt om te dragen. Iets bewaren voor de volgende dag, als een soort sparen voor de toekomst is noodzakelijk. De energiemotor van de mens is beperkt te gebruiken. Het vereist zorgvuldig omgaan met de levensenergie, anders is verbranden en opbranden het gevolg. Als ouderwets rust en regelmaat hanteren van de eigen mogelijkheden is bij elke uitdaging geboden. Als een soort planning wat er per dag kan worden bereikt met voldoende rust hierbij. In die rusttijd kan er worden bijgetankt en geëvalueerd waarop de acties kunnen worden aangepast. Harder werken en meer willen is dit dan meestal niet, maar naar binnen kijken en naar het gevoel luisteren.

23. Alles in liefde en vredige rust bekijken.

Wat er in de wereld gebeurt vervult een mens vaak van afgrijzen, zoals hongersnood, oorlogen en martelingen. De ellende is bijna voor de menselijke geest niet te bevatten en ervan afkeren lijkt de enige optie. Zelf meegaan in goede bedoelingen zaait verdere escalatie in de energie die er al is. De vroegere verbrandingen van heksen kunnen nu nog met afschuw en zelfs pijn worden gezien. Toch is elk mens hiertoe in staat, hiertoe worden, of dit als oplossing zien voor een te bereiken doel. In een oorlog won vroeger de sterkste maar dat is nu degene met het slimste aanvalsplan. Wapens worden overal ter wereld geduld, aangeschaft en gebruikt, evenals vernietigingsbommen. Elke beschaafde natie zal in staat moeten zijn zichzelf te verdedigen. Vredelievend bombarderen is al een actie die veelvuldig wordt uitgevoerd. Dit in liefde en vredige rust bekijken is ondoenlijk en onmogelijk hieraan een draai in begrip te geven. De enige optie is afwenden en er niet in meegaan, om niet nog meer dit soort energie genereren. Vrede hoeft niet in het groot in ieders belang te beginnen, want er zijn te veel belangen voor al die ego's. De een wil heersen en zich machtig voelen, de ander rijk worden via olie en grondstoffen. De vredesmissie vanuit het hart is de enige weg, zodat elk mens zich realiseert wat dit in liefde betekent.

24. Verwevenheid in alles en met iedereen.

Geen enkel mens is alleen, of staat er alleen voor in het leven; dit is altijd een keuze, of een gevoel. Geboren worden en opgroeien in een maatschappij maakt het vaak moeilijk zelfstandig en op zichzelf te zijn. Onttrekken aan verplichtingen, of bezinning op het leven kan eenzaamheid vragen. Zelf weten hoe en wat is soms noodzakelijk, maar zelfs dit staat nooit los van anderen. Het gevoel van saamhorigheid kan worden ontlopen als de druk te groot is. Het innerlijke zelf wil eigen keuzes maken om in vrijheid te leven, maar dit staat nooit los van alles en iedereen. De innerlijke vrijheid waar het om gaat heeft niets met anderen te maken. Die kan ook verkregen worden, of er gewoon al zijn zonder dat dit zo wordt ervaren. Afhankelijk zijn van een ander lijkt tegenover een vrijheid gevoel te staan, maar is hetzelfde. Het gaat immers om het eigen gevoel, dat iets persoonlijks is en kan worden gehonoreerd. Dat kan alleen door voor het eigen ik, het beter weten voor zichzelf alle keuzes te maken. In afzondering, los van de maatschappelijke verplichtingen lijkt dit gemakkelijker. De eigenheid ook in het leven zelf te behouden is waar het om gaat, met de eigen noden en wensen. Als daarbij de maatschappelijke verplichtingen weer mee gaan spelen, dit behouden is een levenskunst.

25. Voor iedereen geldt hetzelfde doel.

In de wereld is iedereen verantwoordelijk voor alles, maar vooral voor de eigen gedragingen. Liefdeloos gedrag naar anderen kan niet worden geduld in een samenleving. Anders wordt het de som der delers die liefdeloosheid in oorlog kan omzetten. Op basisniveau in het gezinsleven is boosheid soms noodzakelijk, maar terecht is het nooit om op wraak uit te zijn. Al voelt het als aangedaan onrecht, boosheid is uit den boze naar burens, familie, werkgevers, overheidsinstanties en God. Boosheid verhardt de mens en het leven kan dan geen vreugde meer zijn. Liefdeloosheid leidt tot wraakzucht en zich als ego daadkrachtig willen neerzetten. Zoals liefde kan groeien voor alles en iedereen, zo breidt wraakzuchtigheid zich ook uit. Wanneer dit niet wordt gestopt, raakt alles verstopt in onbegrip en verharding. Familie en liefdevolle andere relaties kunnen amper worden onderhouden in het eigen gelijk. Dit overwinnen en terug naar liefde willen is een moeizaam proces. Wanneer het lukt is er weer een pion van haat, wraakzucht in het hele systeem minder. Ten strijde trekken kan alleen als op alle niveaus dit wordt ondersteund en dit begint bij de basis. Antioorlog en geweld zijn, verdraagt geen dictator die bepaalt liefdeloos te moorden in een oorlog. Ook liefdevol gedrag kan worden verspreid aan de basis van de samenleving, want daarbij vaart iedereen wel.

26. De liefde altijd laten zegevieren.

Vaak gebeuren er dingen in het leven die moeilijk zijn te begrijpen en waarbij het waarom onduidelijk is. Zakken voor een examen kan een tegenvaller zijn en het accepteren kan moeilijk zijn. Wanneer er het innerlijk weten is dat de kennis eigenlijk ook niet voldoende was, verzacht dit het falen. Kiezen om die kennis alsnog te vergaren en het opnieuw proberen, is dan een optie. Dit keer wel slagen is dan geen garantie, de weg opnieuw gaan betekent nooit succes. Toch is dit een overwinning voor het ego en een opening om zelf iets aan het falen te doen. Zelfs het ego tevredenstellen door te denken dat er niet genoeg geleerd was. De tegenvaller incasseren van opnieuw te zakken wordt dan inclusief en dit vraagt moed. Opgeven in kleinheid, ach dat kan ik niet, dit is niet voor mij weggelegd is van een hele andere kwaliteit. Hierbij wordt de innerlijke grootsheid niet geëerd, al is het ook in constateren dat dit niet jouw specifiek kwaliteit is. Wanneer er na deze specifieke kwaliteit wel wordt gevonden is dit een parel op de kroon. Door zelf te hebben ervaren wat wel en niet goed is, wordt vaak door harde lessen van falen geleerd. Het leren is niet tegen de stroom in verhard en om koste wat het kost te willen slagen. Dit gaat door vragend naar binnen te keren en dan wordt het ego verslagen door de eigen liefdevolle krachten.

27. Het roer wenden als het nodig is.

Alles is altijd in beweging, elk mens, elke situatie verandert, niets blijft in het leven hetzelfde. Stilstand is onmogelijk, het leven gaat door en elk levend wezen beweegt en groeit. Een mens wordt lichamelijk ouder en geestelijk meer ervaren en wijzer. Langzamerhand worden de verschillende kanten die er aan alles zijn geopenbaard en begrepen. Waarden en inzichten veranderen en aanpassen hieraan is een noodzaak. Geld opzij leggen en sparen voor de oude dag is totaal veranderd, nu is investeren en actie geboden. Spaarzaamheid als deugd is een andere zaak, als niet verkwisten en geld zomaar over de balk gooien. Het is soms moeilijk het een met het ander te verbinden of juist van elkaar te scheiden. De bomen groeien niet tot in de hemel en iedereen leert zijn eigen levensles in alles. Huwelijkse trouw is een oud goed, maar onwaarschijnlijk uit te voeren geworden. De basis van alles is wel gebleven wat eraan ten grondslag lag, in liefde voor altijd. Van elkaar op aan kunnen, elkaar vertrouwen is in het leven een andere waarde geworden. Het gaat hierbij niet meer om de ander aan een belofte te herinneren, maar om het eigen weten.

28. Zelf bepalen wat het juiste is.

Zelfbewustzijn is in elk menselijk contact aan de orde en hierbij voor de eigenheid opkomen. In gelijkwaardigheid met iedereen omgaan is daarbij een ingewikkelde opgave. Naar ouders en op school wordt een bepaald soort onderdanigheid gevraagd. Hierbij is de eigenheid ondergeschikt aan wat anderen bepalen en willen onderwijzen. In elk contact speelt de eigenheid en het ego ontwikkelt zich naargelang. Altijd blijven doen en denken wat een ander belangrijk vindt, bevordert de eigenheid niet. Steeds de eigen zin doorzetten zonder kennis van zaken is het omgekeerde en de balans is moeilijk te zoeken. Dat kan alleen vanuit de eigenheid, het eigen gevoel dat van binnenuit zich aandient als waarheid. Als hiernaar niet wordt geluisterd, is elk contact onecht en niet vanuit het hart. Dan is er het gevaar dat elk contact verzandt in slaafs, onderworpen, afhankelijk of juist overheersend, betweterig en dominant gedrag naar elkaar. Steeds zullen al deze aspecten meespelen en het vereist een enorm alertheid dit niet te laten gebeuren. Valkuilen sluipen meestal langzaam in iedere relatie binnen en ze omzeilen is moeilijk. Onbewust is het oude gedrag weer aan de orde en wordt de eigenheid te kort gedaan, of juist te sterk neergezet. Het eigen gedrag eerlijk onder ogen zien en vooraf bepalen wat eraan te doen, is van levensbelang.

29. De achterkant wordt de voorkant.

Wat in het innerlijk verscholen ligt heeft verschillende kanten, zichtbaar is de buitenkant. Meestal bepaalt de buitenkant hoe het gedrag is en welke acties noodzakelijk zijn. Vriendelijk kijken en hoffelijk gedragen verhuult de binnenkant en de gevoelens. Sinds mensenheugenis richten we ons op de medemens en stemmen we het gedrag hierop af. Als baby wordt dit al aangeleerd en afleren van dit pleasen is moeilijk. Toch is wat zich roert aan de binnenkant er ook altijd en kan de achterkant kan worden genegeerd. Het middengebied is van belang, want het verenigt de voor- en achterkant door afwegen. Bij alles wat in het leven gebeurt zijn de drie personages aan de orde. Een kind wat een koekje pikt zal zich verontschuldigen en desnoods beloven dat het nooit weer zal gebeuren. Een mooie oplossing die totaal niet waargemaakt kan worden, al lijkt alles van de buitenkant gezien hersteld. Diep is de wens om het weer te doen, maar dit willen wordt meestal overschaduwd. Het sociale gedrag wint het meestal, maar zo nu en dan komt het instinctieve weer naar boven. Dit beteugelen in vrede met het leven eist een enorme tol van de eigenheid en voelt als een geheim. Delen van dit geheim met anderen geeft verlichting, helemaal als blijkt dat iedereen hetzelfde ervaart en dan is ook dit naar buiten.

30. Voor alles en iedereen het beste willen.

De eigen belangen staan meestal centraal in het leven, het ego voert het bewind over het bewaken ervan. De uitzonderingen worden afgewogen en maakt uitzonderingen voor vrienden en familie. Hier lijkt het over geld te gaan, maar het zijn de interesse en liefdevolle gedachten. In het kringetje wat te overzien is, kan liefde geselecteerd worden en ontvangen. Hiervoor is de hele wereld te veel en te groot om te overzien, of om in te voelen. Soms komen daar nog angstige gedachten bij en de ellende niet kunnen bevatten. Aanrandingen, verkrachtingen, ter dood veroordelingen kunnen bijna worden meegevoeld. Dit kan te veel zijn om te behappen en door beperking naar naasten kan dat volledige liefde zijn. Soms wordt dit doorbroken door het aanschouwen van diep leed als rampen. Dan wordt gul geld en hulp gegeven, alsof door dit werkelijk te zien de eigenheid wakker wordt. Ook grote geldmagnaten kunnen enorme giften doen om bij te dragen aan een betere wereld. In het dagelijks leven zijn deze inzichten er niet altijd, het eigen ego bewaakt alles streng. Gedachtevorming die afwijkt van de eigen belangen wordt streng gecensureerd. Wanneer dit onverwacht doorbroken wordt, is kan er sprake zijn van diepe ontroering. Door dit te ervaren heeft de mens weer weet van zijn goede inborst met liefde voor alles en iedereen.

31. Nooit opgeven de innerlijke waarheid te leven.

Wat op gevoel wordt gedaan is meestal de juiste manier, vanuit het hart. Iets doen of zeggen is dan niet op een gouden weegschaaltje vooraf afgewogen. Wanneer soms iets verkeerd is afgelopen, is herhaling niet wenselijk. Een mens heeft zijn verstand gekregen om te leren en niet dezelfde fout te maken. Dat gevoel en verstand combineren is niet eenvoudig met het ego in beter weten. In gedachten speelt dan alles door elkaar, het eigen willen en weten met het gevoel erbij. Verstandige keuzes lijken het beste en kunnen worden uitgedacht op haalbaarheid. Dit is ook precies waar het omdraait, zo maar vanuit het gevoel op alles reageren kan niet altijd. Het ego hierin is vaak niet te beteugelen, omdat het zo overweldigend voelt. Gevoelspieken en dalen zijn moeilijk te hanteren en te beteugelen, zoals angsten en driften. Het groots willen blijven voelen, of klein maken en blijven is allemaal wat het ego bewerkstelligt. De eigen waarheid is hiervoor de enige leidraad om te leven in iets wel of niet willen, of durven. Als er geen zelfvertrouwen genoeg is, is voorzichtigheid geboden. Wanneer er overschatting van de eigen mogelijkheden is, zal iemand vaker zijn neus stoten. Beide zijn niet onoverkomelijk, maar levenslessen om van te leren om angst ervoor te hanteren.

32. **Beginnen met de innerlijke overtuiging.**

Wat van binnenuit in eerlijkheid en zuiverheid geweten wordt, is leidraad voor het leven. Alle andere dingen zijn secundair, duidelijk afgetekend als het klopt of het klopt niet. Aangeleerd sociaal gedrag staat haaks hierop, zoals een ander laten voorgaan. Het gaat hierbij niet om zelf eerst, maar de eigenheid weten en een ander in de waarde laten. Als kind leren naar een ander te luisteren en gezag te accepteren. Doen wat er gezegd wordt, of voorgeschreven, is op school en in het verkeer noodzakelijk. Rekening houden met anderen en een ander in de waarde laten wordt aangeleerd als respect. Deze regels voor het sociale verkeer zijn opgesteld ten dienste van iedereen. Zo kan er op scholen door het hanteren van regels worden onderwezen en geleerd. Het verkeer wordt door borden, lichten en boetes gereguleerd. Vaak moet dit tegen de zin worden geaccepteerd en kan er geen eigenheid zijn. Vanbinnen weten dat iets onterecht is, levert een innerlijke strijd op die al of niet kan worden aangegaan. Bij een verkeersboete is dit een hoop gedoe en amper de moeite van protesteren waard. Dit voelt anders als een ander misbruik van jou maakt, of dat er onrecht in het geding is. Dan is er maar een ding te doen en dat is vanuit innerlijke overtuiging het recht te laten gelden. De zuivere manier in hoe en wat moet dan nog worden gevonden.

33. Het eigen innerlijk leven

De eigenheid is in alles van belang, als er geen eigen waarheid is kan er geen zuiverheid zijn. Zonder gevoel leven als een automaat, inspireert de geest niet en werkt zelfs geestdodend. Het eigen gevoel honoreren en vanuit het innerlijk in inspiratie leven is aan de orde. Dit lijkt praktisch onuitvoerbaar, maar het zit in kleine dingen en alles wat in het leven speelt. Er zijn altijd andere kanten aan alles te beleven, te zien. Kijken vanuit slaafse onderworpenheid kan worden doorbroken in alle activiteiten. Waarderen dat de zon schijnt en vanuit de zonnige kant het leven bekijken is al een training op zich. Ook werkzaamheden die geestdodend lijken kunnen voldoening geven. De geest trainen in de vreugde van het leven te blijven kan worden geleerd. Nare klusjes meditatief verrichten in opoffering is anders dan met tegenzin in donkere energie gehuld. Ook hierbij zijn paaltjes te slaan, zoals het opdelen van de klus in een kwartiertje om te beginnen. Het overzicht van de tegenstand in zichzelf belonen voor de inzet in gedeelten, of als het klaar is. De tegenzin kan dan zelfs verdwijnen en in bereikte voldoening veranderen. De weg om alles te bezien kan met het eigen gevoel naar vreugde worden gebracht. Het leven is een weg die leert hoe het uiteindelijk zal gaan worden en al lerend wordt het leven de vervulling.

TOT BESLUIT

Bewustzijn ontwikkelen om verantwoordelijkheid te dragen voor zichzelf en het leven is een lange weg om te gaan. Aan anderen leren en zelf beperkingen opsporen om van te leren blijft altijd noodzakelijk. Om tot vervulling te komen en werkelijk in harmonie te kunnen leven vereist een enorme overgave. Soms is dit de dingen op zijn beloop laten, of juist actief ingrijpen. Meestal is het om in contemplatie de eigenheid te eren en neer te zetten in het leven. Als iedereen dit op een zuivere manier doet, kan de eigen waarheid worden geleefd. Al deze zuiverheid tezamen vormt zich dan tot een mensenras van goddelijke kwaliteit.

